

T.C.
GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**GENÇLİK VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ'NDE GÖREV YAPAN
PERSONELLERİN İLETİŞİM BECERİLERİNİN FARKLI DEĞİŞKENLER
AÇISINDAN İNCELENMESİ (GAZİANTEP İLİ ÖRNEĞİ)**

Tuba AKALIN
YÜKSEK LİSANS TEZİ

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

DANIŞMAN
Doç. Dr. Fikret ALINCAK

GAZİANTEP

2022

T.C.
GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**GENÇLİK VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ'NDE GÖREV YAPAN
PERSONELLERİN İLETİŞİM BECERİLERİNİN FARKLI DEĞİŞKENLER
AÇISINDAN İNCELENMESİ (GAZİANTEP İLİ ÖRNEĞİ)**

Tuba AKALIN
YÜKSEK LİSANS TEZİ

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

DANIŞMAN
Doç. Dr. Fikret ALINCAK

GAZİANTEP
2022

T.C.
GAZIANTEP ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

GENÇLİK VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ'NDE GÖREV YAPAN
PERSONELLERİN İLETİŞİM BECERİLERİNİN FARKLI DEĞİŞKENLER
AÇISINDAN İNCELENMESİ (GAZIANTEP İLİ ÖRNEĞİ)

Tuba AKALIN

Tez Savunma Tarihi:14.01.2022

Sağlık Bilimleri Enstitüsü Onayı

Doç. Dr. Davut Sinan KAPLAN
Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü

Bu çalışmanın bir “Yüksek Lisans” derecesi için uygun ve yeterli bir çalışma olduğunu onaylıyorum.

Prof. Dr. Önder DAĞLIOĞLU
Anabilim Dalı Başkanı

Bu tez tarafımda okunmuş, kapsamı ve niteliği açısından bir “Yüksek Lisans” tezi olarak kabul edilmiştir.

Doç. Dr. Fikret ALINCAK
Tez Danışmanı

Bu tez tarafımda okunmuş, kapsamı ve niteliği açısından bir “Yüksek Lisans” tezi olarak kabul edilmiştir.

Tez Jürisi

İmza

Prof. Dr. M. Çağrı ÇETİN

Prof. Dr. Önder DAĞLIOĞLU

Doç. Dr. Fikret ALINCAK

BEYAN

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü’nde görev yapan personellerin farklı değişkenler açısından iletişim becerilerinin incelenmesi” adlı çalışmanın tamamen kendi çalışmam sonucu olduğunu, bilimsel ve etik kurallara uyulduğunu, başka çalışmalardan yararlanılması durumunda kullandığım bütün bilgi ve yorumlara kaynak gösterip bu kaynakları da kaynaklar listesinde belirttiğimi, buna rağmen aksinin olması durumunda her türlü yasal sorumluluğu kabul ettiğimi beyan ederim.

Tuba AKALIN

14.01.2022

TEŞEKKÜR

Tez çalışmam sırasında Gençlik ve Spor İl M¼d¼rl¼ė¼'nde g¼rev yapan personellerin farklı değişkenler açısından iletişim becerilerinin incelenmesi adlı bu çalışmanın tamamlanması için birçok kişinin desteği olmuştur. Bu destekleyenler arasında en b¼y¼k destekçim olan, her zaman bir telefon kadar yakınımda olan, her aradığımda beni sabırla dinleyen ve bana yol g¼steren, çalışmanın baőından sonuna kadar desteğini hiç kesmeyen kıymetli tez danıőmanım, Doç. Dr. Fikret ALINCAK'a sonsuz teőekk¼r ederim. Ayrıca tezimin her aőamasında s¼rekli yanımda olan ve yol g¼stericim olan, Gaziantep Gençlik ve Spor İl M¼d¼r¼'m¼z Muhittin ÖZBAY'a ő¼kranlarımı sunarım.

İÇİNDEKİLER

BEYAN.....	i
TEŞEKKÜR	ii
TABLolar LİSTESİ.....	vi
EKLER LİSTESİ	vii
ÖZET.....	1
ABSTRACT	2
2. GENELBİLGİLER.....	7
2.1. İletişim	7
2.1.1. İletişimin Öğeleri	8
2.1.1.1. Kaynak	8
2.1.1.2. Mesaj	8
2.1.1.3. Alıcı.....	9
2.1.1.4. Kanal	9
2.1.1.5. Geribildirim.....	9
2.1.1.6. Kodlama	9
2.1.1.7. Gürültü	10
2.2.İletişim Türleri	10
2.2.1.Sözlü iletişim.....	11
2.2.2.Sözsüz iletişim	12
2.2.3.Yazılı iletişim	12
2.2.4.Örgütsel iletişim.....	13
2.2.5.Elektronik iletişim.....	13
2.3. İletişim Modelleri.....	13
2.3.1.Aristo modeli.....	13
2.3.2.Lasswell modeli	14
2.3.3. Shannon-Weaver modeli.....	14

2.3.4. Osgoog ve Schramm modeli	14
2.3.5. Jacobson modeli	15
2.3.6. Riley ve Riley modeli	15
2.3.7. Garbner modeli.....	15
2.4. İletişim Becerileri.....	15
2.4.1.Kendini tanıma becerisi.....	16
2.4.2. İkna etme ve etkileme becerisi.....	17
2.4.3. Beden dilini kullanma becerisi.....	17
2.4.4. Etkin konuşma becerisi	17
2.4.5. Empati kurma ve anlama becerisi	18
2.4.6. Geri bildirimde bulunma becerisi.....	18
2.5.Gençlik ve Spor İl Müdürlüklerinin Genel Yapısı.....	19
2.5.1.Gençlik ve spor il müdürlüğü.....	19
2.5.2.Gençlik ve spor il müdürlüğünün görev ve sorumlulukları	20
2.5.Konu İle İlgili Araştırmalar.....	21
2.5.1. Yurt içi araştırmalar	21
2.5.2.Yurt dışı araştırmalar	25
3. GEREÇ ve YÖNTEM.....	27
3.1. Araştırmanın Yöntemi.....	27
3.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklem Grubu.....	27
3.4.Veritoplama Araçları	28
3.4.1. Kişisel Bilgi Formu.....	29
3.4.2. İletişim Becerileri Ölçeği	29
3.4.4.Verilerin Toplanması	29
3.5.Verilerin Analizi.....	30
4. BULGULAR.....	31
5. TARTIŞMA ve SONUÇ	37

6.KAYNAKLAR	46
EKLER	63
EK 1. KİŞİSEL BİLGİ FORMU	63
ÖZGEÇMİŞ	65

TABLULAR LİSTESİ

Tablo 3.1. Araştırma Grubuna Ait Kişisel Özelliklerinin Dağılımı.....	28
Tablo 4.1. Araştırma grubunun ölçekten elde ettikleri puanların dağılımı	31
Tablo 4.2. Araştırma grubunun cinsiyet değişkeni açısından iletişim becerilerinin karşılaştırması	31
Tablo 4.3. Araştırma grubunun medeni durum değişkeni açısından iletişim becerilerinin karşılaştırması	32
Tablo 4.4. Araştırma grubunun yaş değişkeni açısından iletişim becerilerinin karşılaştırması	33
Tablo 4.5. Araştırma grubunun eğitim durumu değişkeni açısından iletişim becerilerinin karşılaştırması	34
Tablo 4.6. Araştırma grubunun mesleki kıdem değişkeni açısından iletişim becerilerinin karşılaştırması	35
Tablo 4.7. Araştırma grubunun gelir düzeyi değişkeni açısından iletişim becerilerinin karşılaştırması	36

EKLER LİSTESİ

EK 1. Kişisel Bilgi Formu 69

EK 2. İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ)

.....69

ÖZET

GENÇLİK VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ'NDE GÖREV YAPAN PERSONELLERİN İLETİŞİM BECERİLERİNİN FARKLI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ (GAZİANTEP İLİ ÖRNEĞİ)

Tuba AKALIN

Yüksek Lisans Tezi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Fikret ALINCAK

Ocak 2022-65 Sayfa

İnsanların sağlıklı bir iletişim kurabilmesinde iletişim becerilerinin rolü oldukça fazladır. İletişim insanların yaşamında vazgeçilmez ve kaçınılmaz bir unsurdur. İnsanın sosyal bir varlık olması sebebiyle ve ihtiyaçlarını karşılayabilmek amacıyla sürekli iletişim halindedir. Dolayısıyla Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde görev yapan personellerin, insanlar ile tam anlamıyla ilgilenebilmesi, onları yönlendirme ve etkilemesi için etkili iletişim becerisine sahip olmaları gerekmektedir. Bu araştırma, "Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde görev yapan personellerin farklı değişkenler açısından iletişim becerilerinin incelenmesi" amacıyla yapılan betimsel bir çalışmadır. Araştırma evrenini 2019-2020 yılında Gaziantep gençlik ve spor il müdürlüğü bünyesinde görev yapmakta olan personeller, örneklem grubunu ise gönüllülük esasına dayalı olarak seçilen 323 (79 Kadın, 244 Erkek) birey oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Korkut Owen ve Bugay (2014) tarafından geliştirilen "İletişim Becerileri Envanteri (İBE)" kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 22.0 programından yararlanılmıştır. İstatistiksel yöntem olarak t testi ve varyans analizi kullanılmıştır. Araştırma verilerinin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla normallik testleri uygulanmış ve normal dağılım göstermeyen veri setleri için Kurtosis-Skewness değerlerine bakılmış ve verilerin normal dağılım göstermediği belirlenmiştir. Nonparametrik testlerden bağımsız değişkenler arasındaki farklılığın tespitinde Man Whitney U ve Kruskal Wallis analizlerinden yararlanılarak, sayısal veriler tablolar halinde yorumlanmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alınmıştır. Araştırma sonucunda gençlik ve spor il müdürlüğü personellerin iletişim becerileri ölçeği alt boyutlarında ortalamanın üstünde puan elde ettikleri görülmüştür, dolayısıyla olumlu iletişim becerilerine sahip oldukları söylenebilir. Cinsiyet, medeni durum, mesleki kıdem ve gelir düzeyleri açısından gruplar arasında bir farklılık görülmezken, yaş değişkeni açısından, küçük yaş gruplarının (20-30) daha olumlu iletişim becerilerine sahip oldukları, eğitim durumu açısından lise, lisans ve lisansüstü öğrenime sahip olanların ortaokul olanlardan daha yüksek puan elde ettikleri tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, İletişim, Beceri, Personel

ABSTRACT

INVESTIGATION OF COMMUNICATION SKILLS OF PERSONNEL WORKING IN PROVINCIAL DIRECTORATE OF YOUTH AND SPORTS IN TERMS OF DIFFERENT VARIABLES (EXAMPLE OF GAZIANTEP PROVINCE)

Tuba AKALIN

Master Thesis, Physical Education and Sports Department

Thesis Advisor: Assoc. Prof. Dr. Fikret ALINCAK

January 2022-65 Pages

Communication skills play a very important role in people's ability to communicate in a healthy way. Communication is an indispensable and inevitable element in people's lives. Because human is a social being and in order to meet his needs, he is in constant communication. Therefore, the personnel working in the Provincial Directorate of Youth and Sports must have effective communication skills in order to be able to fully deal with, direct and influence people. This research is a descriptive study conducted with the aim of "examining the communication skills of the personnel working in the Provincial Directorate of Youth and Sports in terms of different variables". The population of the research consists of the personnel working in Gaziantep Provincial Directorate of Youth and Sports in 2019-2020, and the sample group consists of 323 (79 Female, 244 Male) individuals selected on a voluntary basis. "Communication Skills Inventory (CCI)" developed by Korkut Owen and Bugay (2014) was used as a data collection tool in the research. SPSS 22.0 program was used in the analysis of the data. T test and analysis of variance were used as statistical methods. Normality tests were applied to determine whether the research data showed normal distribution and Kurtosis-Skewness values were checked for data sets that did not show normal distribution and it was determined that the data did not show normal distribution. Numerical data were interpreted in tables by using Man Whitney U and Kruskal Wallis analyzes to determine the difference between independent variables from nonparametric tests. The significance level was taken as $p < 0.05$. As a result of the research, it was seen that the personnel of the provincial directorate of youth and sports scored above the average in the sub-dimensions of the communication skills scale, so it can be said that they have positive communication skills. While there was no difference between the groups in terms of gender, marital status, professional seniority and income levels, in terms of age variable, younger age groups (20-30) had more positive communication skills, and those with high school, undergraduate and graduate education were more likely to have higher education levels than those with secondary school education. were found to have high scores.

Keywords: Provincial Directorate of Youth and Sports, Communication, Skills, Personnel

1. GİRİŞ VE AMAÇ

İletişim, sosyal hayatta bireylerin var olmasını, hayatını devam ettirmesi ve kendisini gerçekleştirebilmesi açısından bir zorunluluktur. Sosyalleşme esnasında kişi duygu, düşünce ve birikimlerini toplumdaki diğer bireylerle iletişim sayesinde paylaşırlar. İnsanlar hayatları boyunca sözlü veya sözsüz olmak üzere, her ortamda iletişime geçmeye gereksinim duymaktadır.

İletişimi kavramsal anlamda, bireylerin ortak anlam vermiş oldukları; duygu, bilgi ve sembollerle düşüncelerinin paylaşılması, aynı zamanda birey veya grupların davranışlarını ve tutumlarına etki etmeye dönük eylemdir (1, 2). Çoğu zaman iletişimin sadece konuşmak olduğu insanların aklına gelmektedir. Hâlbuki iletişim dinleme ile başlamaktadır (3, 4). Çünkü toplum ile pozitif ilişkiler geliştirmek, insanlardan bilgi almak, onları anlama ve onlara yardım etme açısından en önemli öge dinlemedir (2). Sözsüz mesajları anlamlandırabilmek de iletişim esnasında oldukça önemlidir (5). Sözsüz mesajların hedefi, iletişim kurulan bireye; tutum, duygu ve tavırları belirtebilmektir. (1).

İletişim, insanoğlunun yaşama gözlerini açtığı andan itibaren başlayan ve yaşamının sonuna kadar devam eden karşılıklı etkileşim dönemine denir. Bebeklik ve okul öncesi dönemden başlayarak kişinin hem kendisi hem de çevresiyle olumlu etkileşim kurması ve bunları geliştirerek ilerletmesi kişinin kazanmış olduğu etkili iletişim becerileriyle mümkün olabilmektedir (6).

İletişim, bireyin sosyal bir varlık olarak kendini ifade etmesinin en bilindik yoludur. İletişimi bir zorunluluk olarak yerine getirmek durumunda olan insan, çevresi ile bu şekilde irtibat kurabilmektedir. Yapmış olduğu her hareketle, çevresiyle iletişim kurmanın bir yolunu bulmaktadır. Başka bir deyişle kişi, konuşmasıyla, oturmasıyla, yürümesiyle çevresine mesaj iletmektedir (7). Hedefe mesajı iletmekle mükellef olan kaynak iletişim süreci esnasında bir takım sorumluluklara sahiptir (8).

İletişim, kişiler için nasıl gerçekleşirse gerçekleşsin olmazsa olmaz ve önemli bir ögedir. Toplumsal yaşamda iletişim çok önemli bir yer tutmaktadır; insanlar iletişim ögesiyle ilişkilerini düzenlemekte, sosyal ortamlarda ya da aile içinde üzüntülerini ya da sevincini paylaşmakta, iş ortamlarında yükselmek ve kariyerde başarı yakalamak için bu ögeden faydalanmaktadır. Dolayısıyla iletişim olmadan yaşam olmaz (9). İletişim her

alandanda oldukça etkili olmakla birlikte günümüz şartlarında daha da büyük bir öneme sahiptir. Özellikle içinde bulunduğumuz çağı bilgi çağı olarak değerlendirecek olursak iletişim kavramının ve sürecin ne denli önemli olduğunun da farkına varmış olacağız (10).

İletişim, sosyal yaşamın temelini oluşturan bir yapı, kişisel davranış şekillerini ifade eden ve etkisi altına almış olan bir yöntem ve idari sistemin düzenli biçimde çalışmasını sağlayan bir araç, toplumsal adaptasyon için gerekli bir sanat ve toplumsal süreç açısından zorunlu bir bilim olarak ele alınmaktadır (11). Başka bir ifade ile; bir davranışa etkide bulunmak, harekete geçirmek veya motivasyon sağlamak için birden fazla kişinin birbirleri ile bilgi alışverişinde bulunmalarıdır (12). İletişim, hayatımızın her evresinde karşılaşılan, bilgi, tecrübe ve problemleri paylaşım göstermeyi olanaklı hale getiren önemli araçtır. Söz konusu aracın kullanımının etkili olabilmesi iletişime geçen bireylerin becerileriyle orantılıdır (13).

İletişim her bireyin zorunlu bir ihtiyacıdır. İnsanlar hayatlarını devam ettirebilmek için iletişim kurmak zorundadır. Kişiler gerek günlük yaşamındaki ihtiyaçları karşılamak için gerekse sosyal çevresi ile paylaşması gereken duygu, düşünce ve fikirlerini aktarmak için iletişim yolunu kullanır. İletişim kişinin çalışma hayatında da etkili olan bir kavramdır. Son yıllarda iletişim kavramının çalışma hayatında yadsınamayacak kadar büyük etkisinin olduğu, yapılan araştırmaların sonuçlarında görülmektedir (14, 15).

Wright ve Taylor, (1984) bir kişinin iş hayatında iletişim becerilerini iyi kullanması durumunda, karşısındaki kişiyi kolayca yönlendireceğini ve etkileyeceğini belirtmişlerdir. Dolayısıyla kişinin iletişim becerilerinin iyi olması hem kendisi açısından hem de çalışmış olduğu işletme açısından faydalı olduğu görülmüştür (16).

Bu tanımlamalardan ve açıklamalardan da görüldüğü üzere, iletişim kavramının yalnız bilgi aktarımı veya geri bildirimsiz tek yönlü bir bilgi iletimi olmadığı, aynı zamanda bütün hayatı saracak şekilde bir iletişim paylaşımı, anlam alışverişi, devamlılığın sağlanabildiği bir eylem veya bir süreç olduğu ortaya çıkmaktadır (17).

Bireysel yaşamda ve toplumsal yaşamda lazım olan bilgi, beceri ve tutumlar sadece iletişim yoluyla öğrenilebilir (18). İletişim, bilginin paylaşılmasını mümkün kılan; duygu, düşünce ve fikirlerin, bir kişiden diğerine çeşitli yollar aracılığıyla aktarıldığı bir süreçtir (19, 20). İletişim olmadan insanların birbirleriyle ilişkiye girmeleri, birbirleriyle etkileşebilmeleri ve birlikte zaman geçirmeleri zordur. İnsanlar temel

özelliklerini ve ihtiyaçlarını karşılamadan nasıl varlığını devam ettiremez ise iletişim olmadan da yaşamını devam ettiremez (21).

İletişim her çağda önemini koruyan ve gelişen bir kavramdır. Çünkü bireyler kendi aralarında devamlı iletişim içindedirler. Bir insan duygularını, düşüncelerini, fikirlerini ve paylaşmak istediği şeyleri karşısındaki bireye iletişim kurarak aktarır (22). Dolayısıyla iletişim, her toplumda araştırmalara konu olup devamlı tanımını değişen bir kavram olmuştur. Bu durumda iletişim kavramının geçmişten bugüne çeşitli tanımları yapılmış ve birçok kişi tarafından yeni anlamlara geldiği görülmüştür. Türkiye’de iletişim eğitimi ile ilgili araştırmalar yapan birçok araştırmacı mevcuttur (23, 24, 25, 26, 27, 28, 29).

İletişim, yaşamdaki en önemli olaylardan birisidir. Canlılar varlığını devam ettirebilmek için iletişim kurmak zorundadır. İnsanlar diğer canlılardan farklı olarak, devam ettirdiği iletişimlerini inceleme ve geliştirme şansına sahip olması münasebetiyle bütün canlıların ihtiyaç duyduğu iletişimin insan hayatındaki yerini farklı kılmaktadır (30).

Toplumda sorunların meydana gelmesinin tek nedeni iletişim eksikliğidir. İletişim, daha çok bir bireyden ya da bir gruptan diğerine, her türlü duygu ve düşüncenin gönderilmesidir (31). İletişim, insanların kendisini ifade etme ve dinletme ihtiyaçları doğrultusunda meydana gelmektedir (32).

İletişim sürecinde mesajların doğru biçimde anlamlandırılması oldukça önemlidir. Duyu organlarımızla birçok uyarı almaktayız (33). İletişim, yalnızca bilgi alışverişi olmamakla birlikte, aynı zamanda insanlar arasında köprü görevi görmektedir (34).

Etkili iletişim becerileri, gerek insan ilişkilerinde gerekse de meslekteki etkileşimde kolaylık sağlamaktadır. Özellikle bireylerle iç içe ve uzun süre bir arada kalan meslek gruplarındaki faaliyet gösterenlerin iletişim becerilerini geliştirebilmeleri gerekmektedir (35). Sorunlara karşı sağlıklı biçimde çözüm üretebilen insanların, diğer insanlarla daha sağlıklı ilişkiler geliştirebilmesi verimli bir etkili iletişim becerisi ile mümkündür (36).

Toplumda yapılan mesleklerin birçoğu direkt olarak insan ilişkileriyle ilgili bir meslek dalıdır. Gençlik ve spor il müdürlüklerinde çalışan personeller, hemen her an birileri ile ve içinde yer aldığı ekip ile etkileşim halindedir. Personellerin tam anlamıyla gelen kişilere cevap verebilmesi ve ihtiyaçlarını karşılayabilmesi için gerekli girişimleri

yapabiliyor olması gerekir. Gelen kişilerin gereksinimleri karşılanmadığında veya kendisini net ifade edemediğinde problemlerin oluşması kaçınılmaz olur. Bu doğrultuda görev yapan personelin etkili iletişim becerilerine sahip olması hem gelen bireylere verdiği hizmetin kalitesini hem de kurum içerisindeki diğer personeller ile iletişimini, ilişkisini ve koordinasyonunu etkilemektedir.

Konumuz ile ilgili araştırmalarda da görüldüğü üzere gençlik ve spor il müdürlüğünde görev yapan personellerin etkili iletişim özelliklerine sahip olması oldukça önemlidir. Dolayısıyla personellerin etkili iletişim becerisi sağlaması açısından gerek kurum ortamında gerekse de insanlar üzerinde oldukça etkilidir. Bu çalışmada amaç; gençlik ve spor il müdürlüğünde görev yapan personellerin iletişim becerilerinin incelenmesinin önemli olduğu ve alan yazına yarar sağlayacağı düşünülmektedir. Bu açıdan aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır.

- Gençlik ve spor il müdürlüğünde görev yapan personellerin cinsiyet değişkeni ile iletişim becerileri arasında farklılık göstermekte midir?
- Gençlik ve spor il müdürlüğünde görev yapan personellerin yaş grupları değişkeni ile iletişim becerileri arasında farklılık göstermekte midir?
- Gençlik ve spor il müdürlüğünde görev yapan personellerin medeni durum değişkeni ile iletişim becerileri arasında farklılık göstermekte midir?
- Gençlik ve spor il müdürlüğünde görev yapan personellerin eğitim durumu değişkeni ile iletişim becerileri arasında farklılık göstermekte midir?
- Gençlik ve spor il müdürlüğünde görev yapan personellerin mesleki kıdem değişkeni ile iletişim becerileri arasında farklılık göstermekte midir?
- Gençlik ve spor il müdürlüğünde görev yapan personellerin gelir düzeyi değişkeni ile iletişim becerileri arasında farklılık göstermekte midir?

2. GENELBİLGİLER

2.1. İletişim

Dewey (37) iletişimi toplum içerisinde kişinin yaşamını devam ettirebilmesi amacıyla kişilerin davranış ve tutumlarının doğal yolu olarak açıklamıştır. Adair (38) kavramsal anlamda iletişimin, insanların kendilerini birbirlerine anlatması ve aynı zamanda bir takım sembolleri kullanmak olduğunu belirtmiştir. Cüceloğlu (39) iletişimi, iki birey arasında gerçekleşen bilgi alışverişi biçiminde tanımlarken, Çilenti, (40) iletişimi insanların davranış, beceri ve tutumlarında değişiklik yaratma süreci olduğunu belirtmiştir.

İletişim kavramı genel düşünüldüğünde iki insanın karşılıklı olarak konuşması, telefon ile görüşme yapması yada birbirlerine yazılı veya sözlü olarak mesaj verme şeklidir (4). İletişim denilince aklımıza sadece konuşmak gelmemelidir. İnsanların birbirlerini gördüğünde görmezden gelmeleri bile bir iletişimdir. Bu anlamda insanlar arasında mesaj alışverişinin meydana geldiği her yerde iletişim vardır (41).

İletişim yaşamımızın her evresinde oldukça önemlidir. Nihayetinde insanlar diğer bireylerle etkileşim kurarak grup halinde yaşarlar. İnsan toplumunda diğer insanlarla gruplar halinde yaşamını devam ettirir. Dolayısıyla herhangi bir topluma girme, onlarla etkileşimini devam ettirme, yardım etme ve ilgi göstermenin sağlıklı bir iletişim ile olacağı görülmektedir (42). Bu anlamda topluma adapte olabilmek ve pozitif anlamda ilişkiler geliştirebilmenin temelinde kuvvetli bir iletişim becerisi yatmaktadır (43). Bireylerin içerisinde buldukları alanlarda daha sağlıklı ve mutlu olmaları, rahat bir yaşam sürmeleri iletişim becerilerini etkili bir biçimde kullanmasına bağlıdır (44).

Temizkan (45) insanların iletişim sayesinde birbirleriyle duygu, düşüncelerini paylaştıklarını ve bu etkileşimin sonucunda yaşamı daha da anlamlı hale getirdiklerini belirtmiştir.

İnsanların yaşantılarının çoğunluğunu sosyal alanlarda geçirdiği göz önüne alındığı takdirde iletişimin insan hayatında ne kadar önemli olduğu görülecektir (46).

Eğitim öğretim hayatında, öğretmenler iletişim sürecinin baş aktörü olarak rol

oynamaktadırlar. Öğretmenlerin iletişim sürecinde verdikleri mesajın içeriği ile karşı taraftan algılanışının aynı olması, etkili iletişim sağlanması için büyük önem taşımaktadır. İletişim kurulan ortam, beden dili, ses tonu, zaman ve kültürel farklılıklar gibi birçok faktör bu algılayış sürecini etkilemektedir. Öğretmenler arasındaki bu farklılıklar ve verilen mesajların çeşitli şekillerde yorumlanması, öğretmenlerin iletişim birtakım politik becerileri sergilemelerine zemin hazırlamaktadır (47).

2.1.1. İletişimin Öğeleri

Çevremizle sürekli olarak iletişim kuruyor ve dünyaya geldiğimiz andan itibaren etkileşim içerisine giriyoruz. İletişim çabalarımızla, iletişim alışkanlıklarımızla kişiliğimizi ortaya koyuyoruz. İnsanlar çevrelerindeki dünyayı oluşturacak anlamları iletişime dayanan sosyal ilişkiler sayesinde kurarlar ve davranışlarını bu şekilde biçimlendirirler (48). Diğer insanlarla etkileşime geçme oldukça önemlidir. Sonuçta bireyler kendilerini tanımak ve ifade etmek için ya da başkalarıyla iletişim kurmak için fırsat bulurlar (49, 50).

2.1.1.1. Kaynak

İletişimde süreci başlatan, gönderici kişi ya da gruba kaynak adını vermekteyiz. İletişim sürecinde, bir iletiyi gönderen birey, grup veya örgüt kaynak olarak açıklanmaktadır (1). Bu anlamda iletişim sürecinin temeli doğrudan kaynak ile orantılıdır. Kaynak, iletişim sürecini başlatan herhangi bir birey ya da gruptur (51).

Kaynağın başlattığı iletişimin olabilmesi için bazı özellikleri barındırması gerekir. Gerek kaynağın gerekse alıcının ve göndermiş olduğu mesajların güvenilir olması lazımdır. Dolayısıyla iletişim sürecinde; dış görüntü, eğitim durumu, kültürel özellikler ve kişilerin her türlü durumları oldukça önemlidir (5, 52).

2.1.1.2. Mesaj

Her türlü duygu ve düşüncenin kaynak tarafından kodlanıp karşı tarafa sözlü, sözsüz ya da yazılı bir şekilde iletilmesine mesaj adını vermekteyiz. İletişim esnasında mesaj alıcı ile hedef arasında çoğu zaman köprü vazifesi görmektedir (4, 49). Yazılı, söz ile ya da bir davranış sergilendiğinde karşı tarafa mesaj vermiş oluruz (4, 53).

Mesaj göndericinin karşıya iletmek istediği davranış, tutum ve fikirlerinin kendi

becerisiyle sembolleştirdiği ve alıcının somut biçimde anlayacağı bir durum olmasıdır (54). Bundan dolayı verilen mesajlar aynı zamanda bireylerin duygu, düşünce ve hislerinin neler olduğunu gösterir ve kaynağın alıcıda meydana getirmek istediği durum şeklinde açıklanabilir (55).

2.1.1.3. Alıcı

İletişim süresinde alıcı kaynak tarafından gönderilen iletilerin muhatabıdır. Alıcı karşıdan gönderilen mesajlara kendi fikir ve duygularını katarak negatif de olsa pozitif de olsa geri bildirim de bulunmak zorundadır. Bu anlamda kaynağın göndermiş olduğu iletilerin doğru biçimde anlaşılıp anlaşılmadığı oldukça önemlidir (1, 52, 53).

2.1.1.4. Kanal

Kanal; iletişim sürecinde kaynak ile alıcı arasındaki mesajın iletilmesini sağlayan yoldur. İletişim aracı; mesajı kanal sayesinde anlamlı hale getirerek sinyale dönüştüren ses, yazı, ya da işaretlerdir. Bu araçların özelliklerinin kendine özgü kodları bulunmaktadır (55).

İletişim süreci içinde mesajların gönderilip alındığı ortama kanal denilmektedir. İletilen mesajların uygun kanal ile hedefin duyu organlarına iletilmiş olması gerekmektedir. Bu anlamda iletişim sürecinin verimli olması için gönderilen mesajların birden fazla duyu organına hitap etmesi ve uygun kanalın seçilmesi ile mümkündür (52, 53, 57).

2.1.1.5. Geribildirim

İletişim sürecinde, kaynağın alıcıya göndermiş olduğu mesajların, kaynağın zihnindeki gibi veya ona yakın şekilde olup olmadığını değerlendirmek için, alıcının göstermiş olduğu tepkiye geribildirim adını vermekteyiz. Yani kaynağın göndermiş olduğu mesaja alıcı tarafından verilen her türlü cevaptır (53, 57, 58).

2.1.1.6. Kodlama

Bilginin, duygunun ve düşüncenin iletme müsait, uygun bir mesaja dönüştürülmesine denilmektedir. Göndericinin aklından geçirdiği düşünceler alıcının kavrayabileceği diğer söyleyişle alıcıya aktarılacak sembollerle kodlandıktan sonra mesaj haline getirilir. Simgelerden oluşturulan mesajın kodlaması, aynı zamanda kişinin tecrübelerine de bağlıdır. Mesajın gönderileceği ortamın seçimi ile de ilişkisi olan kodlama, kişilerin sosyal çevresiyle günlük konuşmaları, teknik bir konuda konuşmaları

veya resmi toplantı konuşmaları ortama bağlı değişik konuşma yöntemlerine ihtiyaç duymaktadır ve bu konuşmalar bulunulan ortamın koşullarına göre kodlanır (59).

Kodlama, göndericinin ilettiği fikirleri sembolleştirir. İletişim sürecinde zaman zaman; sözcük, jest, mimik ya da resim biçiminde olan semboller sadece mesajların iletilmesi ile oluşturulur. Bu sebeple kişinin hem kendisi, hem karşısındaki için ortak anlam taşıyan sembollerin seçilmesi gerekmektedir (60).

2.1.1.7. Gürültü

İletişim sürecine negatif etki eden tüm unsurlar gürültü olarak karşımıza çıkmaktadır. İletişim süreci içinde negatif özellikler oluşmasına sebep olan gürültü kavramı olarak istemsiz biçimde görülmektedir (61). Etkili iletişim içerisinde bazen duygu ve düşünceler ulaşması gereken yerlere gönderilemez ve hesaplanamayan, öngörülemeyen gürültü öğelerini de içeren bir takım engeller ortaya çıkabilir. Bu engeller içinde yer alan gürültü kavramı, kaynaktan gönderilen iletinin alıcı tarafından farklı algılanmasına sebep olabilir. İletişim sürecinde oluşan ve iletişimi negatif olarak etkileyen öngörülemeyen bazı süreç dışı bir olaydır. Fakat bu durum iletinin doğru algılanmadığı durumlarda meydana gelebilir (62).

Gürültü; kaynağın ve alıcının istemediği, iletişimi engelleyen en büyük unsurlardan biridir. Mesajın doğru bir şekilde aktarılmasına engel olur. Çevreden gelen yüksek sesler ve uğultular fiziksel gürültüye örnektir. Görme, duyma, açlık, yorgunluk gibi algıyı olumsuz etkileyen durumlar fizyo-nörolojik gürültü kaynaklarıdır. İletişim sürecinde topluma ait önyargılar ve birtakım kurallara uyulmak istenmemesi gibi durumlar da sosyal gürültüye örnektir. Psikolojik gürültü ise stres, sıkıntı gibi unsurların mesajın doğru alınmasını ya da gönderilmesini engellemesi ile meydana gelir (63).

2.2.İletişim Türleri

İletişim insan hayatında yer alan en önemli beceri olmasına rağmen yine insanı en çok üzen ve zorlayan beceride iletişim becerisidir. Günümüzde her birey kendisinin iletişim becerisinin yüksek olduğunu düşünür ve karşısındaki bireylerinde öyle olması gerektiğini düşünür. Başka bir ifade ile her insan kendi duygu ve düşüncelerini doğru bulurken başkalarının duygu ve düşüncelerini ise yanlış görür. İnsanların sürekli hatalı davrandıklarını karşılıklı olarak iletişimde anlayamadıklarını belirtir. İnsanın bu doğası

dikkate alındığında, insanın günlük hayatta bulunduğu ortamlarda uyum sağlaması kolaydır. İletişim iki basamaklı bir süreçtir; iletişim kurduğumuz bireyi empati yaparak dinleyip anlarsak mucize olarak gördüğümüz anlaşmak sağlanabilir. İletişim, anlayarak başlar (42).

Kişilerin kendine has davranış, tutum ve istekleri sözel ve sözel olmayan iletilerle duyurulur. Beden dilinin, duruşun, görünüşün, jest ve mimiklerin, bakış gibi farklı tutumlar sözel olmayan anlatımı ifade ederken, konuşmadaki semboller sözel anlatımı belirtir. Sözel mesajlar aracılığıyla sözel iletişim, sözsüz mesajlar aracılığıyla sözel olmayan iletişim etkin hale getirilir, gerçekleştirilir (64).

2.2.1.Sözlü iletişim

Sözlü iletişim, sözcüklerle yapılan iletişim biçimidir. İnsanların birbirleri ile yaptığı yazışma ve konuşma sözlü iletişimin içeriğine girmektedir (65). Sözlü iletişimin temelinde söz vardır. İnsanların duygu, düşünce ve bilgilerini aktarmak için kullandığı sözler insan sesinden oluşmaktadır (66). Bu yüzden sesin sözlü iletişimdeki işlevselliği çok büyüktür (30).

Sözlü iletişim pratikte kullandığımız konuşma dilidir. Sözlü iletişimde bireylerarası iletişimde en çok tercih edilen türdür. Sözlü iletişim genel anlamda insanlar arasındaki etkileşim sürecinin ilk evresidir (67).

Sezgin ve Akgöz (30) sözlü iletişimin avantajlarının yanında dezavantajlarının da olduğunu ifade etmektedir. Avantajları;

- ✓ Soru sorulabilir.
- ✓ Anında geribildirim sağlanabilir.
- ✓ Verilen cevaplar denetlenebilir.
- ✓ Anlaşılmayan konular tekrar iletilebilir.
- ✓ Verilen haberin anlaşılma durumu sorgulanabilir.

Dezavantajları ise;

- ✓ Söylenen kelimelerin yazıyla ifade edilen bir kelimeye göre, farklı anlaşılması ihtimali oldukça yüksektir.
- ✓ Plan, politika ve strateji ile ilgili kalıcı ve uzun süreli iletişimler için uygundur.

2.2.2.Sözsüz iletişim

İletişim esnasında kaynak ile hedef arasındaki iletiyi sağlayan veya bilgi akışını, konuşmaya da yazma biçiminde sözlü biçimde gibi anlamlar yüklenmiş olarak bazı bedensel hareketlerle de oluşabilmektedir (68). Beden dili ile gerçekleştirdiğimiz iletişim türüne sözsüz iletişim adı verilmektedir. Sözsüz iletişim; göz temasımız ve yüz ifademizle, saç şeklimiz, giyim tarzımızla, bedensel hareketlerimiz ve el-kol hareketlerimiz ile gerçekleşebilmektedir (69).

Bireylerin fiziki görünüm, jest ve mimikler, duruş biçimleri vb. yollarla çevrelerine gönderdikleri mesajlara sözsüz iletişim denir. İletişimin en önemli bölümlerinden birini sözsüz iletişim oluşturmaktadır. Uzmanların yaptığı araştırmaya göre kişiler arası iletişimin % 75'inin beden diline dayandığı saptanmıştır (70).

Sözlü iletişim ile düşüncelerimizi ifade ederken sözsüz iletişim ile de duygularımızı rahat bir biçimde ifade edebilmekteyiz. Bazen sözlü ifadelerde beden dili ile ses tonu çelişebilmektedir. Bu durumda bir ruh halinin gizlenmesi ya da karşı tarafı kandırmak gibi amaçlar söz konusu olabilmektedir (71).

Sözsüz iletişimde belirsizlik derecesi yüksektir bu nedenle iki kere iki dört eder gibi kesin anlamlar yüklemek doğru değildir. Sözsüz mesajın daha iyi anlaşılabilmesi için bazen sözlü mesaja da başvurulabilir, soru sorulabilir etkin dinleme için ortam hazırlanabilir (72).

2.2.3.Yazılı iletişim

Yazılı iletişimin kalıcılığı, fiziksel bir varlığa sahip olması ve kanıtlanabilirliği oldukça önemlidir. Örgütsel iletişim sürecinde mesajlar birden fazla aşamadan geçebilmektedir. Bu durumun oluşması sözlü iletişimin aksine nitelik ve niceliği yitirmeden iletme olanağı sağlayan yazılı iletişime başvurulmasını sağlar. Etkin bir iletişimin gerçekleşebilmesi için yazılı iletişim kurulurken ifadelerin daha açık ve anlaşılır olması gerekiyor ki, yazım mesajı açık olarak ifade edilmelidir. Anlatım bozukluğu yapılmamalı, gereksiz sözcüklerle yazı uzatılmamalıdır. Okulların eğitimine yön veren yazılı iletişim araçları olarak; okullarda, üst kademelerden gelen yasa, yönetmelik, tüzük ve yönerge gibi yazılar örnek verilebilir (73).

Yazılı iletişim, kişiler arasında his, fikir ve bilgilerin yazılı biçimde sunulmasıdır. Yazılı iletişim, muhtelif hedef kitle ve muhtelif hedefler için etkili yazım kabiliyeti gerektirmektedir. Yazılı iletişimde alıcıların özelliklerinin göz önünde bulundurularak, yazı biçimi ve içerik oluşturma açısından öneme sahiptir (74).

2.2.4.Örgütsel iletişim

Örgütsel iletişim, örgütün işleyiş ve amaçlarını yerine getirmek için örgütü oluşturan farklı alt birimler arasında veya örgütle çevresi arasındaki; bilgi, fikir alışverişi sağlayan toplumsal süreç olarak açıklanabilir (75). Farklı bir tanımda ise örgütsel iletişim, örgütte yer alan insanların eylemlerini, örgütün hedeflerine uygun bir şekilde uyumlu olmasını ve örgütte yer alan üyelerin değişik semboller üretilmesi, iletilmesi ve yorumlanmasını açıklamaktadır(76).

2.2.5.Elektronik iletişim

Giderek yaygın hale gelen ve insanların bilgi teknolojisi ve elektronik teknolojisi gibi imkânların kullanılması ile elektronik iletişim önemli hale gelmiştir. Bunlar telefon, faks, radyo, televizyon ve bilgisayarlardır (77).

2.3. İletişim Modelleri

İletişim ile ilgili ortaya konulan çalışmaların temeli; eğitim, propaganda, telekomünikasyon, reklam ve halkla ilişkiler alanında etkili olma isteğinden doğmuştur. II. Dünya savaşının ardından yapılan araştırmalar daha çok ABD’de yapılmıştır. 1950’li yıllardan itibaren model geliştirme araştırmalarının fayda sağladığı ve ortaya konulan modeller ile iletişim alanında birliktelik sağlamak ve büyümek arayışına rastlanmıştır (78).

2.3.1.Aristo modeli

İletişim sürecinde öğretme- öğrenme sürecinde yapılan çalışmalar açıklama yönünden yeterli olmaktadır. Fakat iletişim sürecinde model oluşturmanın oldukça eski olduğunu ifade etmek gerekmektedir (79). Bu modelde konuşmacı, düşüncesini, dinleyicinin anlayabileceği şekilde kodlayarak hedefe yönlendirmektedir. Dolayısıyla gönderilen mesajın sözlü veya yazılı biçimde karşıya iletildiği görülmektedir (80).

2.3.2.Lasswell modeli

Siyaset bilimci Harold D. Laswell, 1948 yılında ele aldığı makalede bu modelden söz etmektedir. Shannon ve Weaver'in modelinin etkisinde kalmış ancak iletişimi özellikle yığınsal yani kitle iletişimi süreci açısından incelemiştir. Laswell'in modeli iletişim sürecini basit bir biçimde açıklayan, oldukça sade, başlangıç düzeyli ve kullanışlı olmasına rağmen geribildirim ögesinin olmayışı modelin etkisini biraz düşürmektedir. Özellikle ABD' deki iletişim araştırmalarında büyük oranda kullanılan modelde; mesajın uzun veya kısa olması, telefon veya televizyon aralığıyla sunulması, farklı toplumsal sınıflardan ya da kültürlerden bireylere aktarılması mesajın etkisini belirten ölçütlerdir (17, 81).

Shannon ve Weaver modelini takibe alan süreçlerden birisidir. Amaç hedefi etkileyebilmek için yapılan etkinlik olduğunu ön plana çıkardığı için eleştiri ile karşı karşıya kalmıştır. İletişim sürecinin tek yönlü olduğunu ifade ettiği için siyasi anlamda propagandaya uygundur. Bu model özellikle hedef kitlesini pasif, iletiyi ise olduğu şekilde ele alan taraf şeklinde görünmektedir (82).

2.3.3. Shannon-Weaver modeli

Claude Shannon ve Warren Weaver tarafından 1949 yılında ele alınmış Matematiksel Model'de maksimum düzeyde ve sağlıklı sinyal alan kanallar üstünde durulmuştur. İlk zamanlarda mekanik bir iletişim olarak ortaya çıkan bu model bireyler arası iletişimi de ele almıştır. Burada beyin bilgi kaynağıdır, iletici sestir. Bu modelin eleştirildiği yönü ise geribildirim olmaması ve yalnız tek yönlü iletişim olmasıdır (83).

Ayrıca bu modelde tek yönlü iletişim ön plana çıkmaktadır. Gönderilen mesajın hedefe ulaşmasında bir takım endişeler ortaya çıkmaktadır. Gürültü faktörünün sürece dâhil olması iletişim sürecini başarısız kılabilir. Özellikle geribildirim olmaması süreci daha da etkisiz hale getirebilmektedir (84).

2.3.4. Osgood ve Schramm modeli

Osgood ve Schramm tarafından 1954 yılında geliştirilmiş olan bir modeldir. Bu modelin önceki modellerden farkı iletişim sürecinin izleyici odaklı olmasıdır (85). Bu modeli dairesel model olarak da ele alabiliriz. Bu yaklaşım ile birlikte iletişim, çizgisel ve tek yönlü tanımdan uzaklaşmıştır. Shannon-Weaver modelinde ilgi, kaynağın ve hedefin arasında kanala yönelirken, Osgood-Schramm modelinde ise ilginin kaynağın ve alıcıya

yöneldiği gözlenmektedir (79).

2.3.5. Jacobson modeli

Bu modelin tasarımı dil bilim uzmanı Jacobson'un öncülüğüyle geliştirilmiştir. Gerek iletinin gönderilmesi gerekse de iletilen gönderilerin anlamıyla ilgilenebilmektedir. Bu modelde iletişimin unsurları; gönderen, ileti, bağlam, temas, alıcı, kod şeklinde ifade edilmiştir. Gönderici alıcıya mesajını aktarırken bağlam iletinin farklı olan durumunu niteleyebilmektedir. Temas, gönderici ile alıcı arasında fiziksel veya psikolojik bağlıdır. Kod, iletimin yapılandığı ortak anlamlar sistemidir. Bu etmen iletişim modelinin ilk basamağını oluşturmaktadır (86).

Modelin ikinci aşaması duygulandırıcı işlev, çağrıcı işlev, göndersel işlev, ilişki hedefli işlev ve üstdilsel işlevdir. Duygulandırıcı işlev, iletinin gönderen ile ilişkisini belirtirken; göndericinin duygu ve tutumları bu şekilde açığa çıkmaktadır. Çağrı işlevi, iletinin alıcı üstündeki etkisini nitelemektedir. Göndergesel işlev nesneldir ve iletişimin doğru olması ve gerçekçi olması ile alakalıdır. İlişki amaçlı işlev ise iletişim kanallarını açık tutmakla mükelleftir. Gönderen ve gönderilen arasındaki ilişkinin devamını sağlamaktadır. Üstdilsel işlev kullanılan kodun tanıtımını sağlamaktadır (86).

2.3.6. Riley ve Riley modeli

1959 yılında sosyolojik yaklaşımda ortaya çıkmış olan Riley ve Riley Modeli, A ve B arasındaki iletişimde, mesajın üretildiği ve tüketildiği çevrenin toplumsal şartlarının farklılaştığı noktalardan söz etmektedir (81).

2.3.7. Garbner modeli

George Gerbner 1956'da bu modeli geliştirmiştir. Modelde ön plana çıkan faktörü, hangi iletişim durumunu ortaya koyuyorsa o doğrultuda şekillere sokulabilmesidir. Model hem sözel hem de grafik olarak sunulabilmektedir (87).

2.4. İletişim Becerileri

İletişim becerisi, "bireyin çevresine verdiği iletileri hatasız bir şekilde kodlama yapması ve nakletmesi, elde ettiği mesajları kusursuz biçimde anlam verilmesine yarayan etki bulunan geri bildirim verme ve faal dinleme kabiliyetlerinin bütünü" biçiminde açıklanmaktadır. İnsanların ortaya koyduğu her türlü etkinlik, yapmış oldukları

iletimlerin doğru biçimde yapılması doğrudan etkili iletişim becerisi ile mümkündür (25).

Terminolojik olarak Hargie ve Dickson (88), kişiler arası ilişkiler alanında sosyal, kişilerarası iletişim kurma ve iletişim becerileri birbirlerinin yerine kullanılan kavramlar olarak sıralamışlardır. Birbirlerinin yerine kullanılan bu kavramlara ek olarak, iletişim becerileri temelinde kişiler arası sözlü iletişim becerileri ile birlikte yazma becerilerinin de olduğu, sosyal beceri kavramının ise çoğunlukla gelişimsel ya da klinik uygulamaların aktarımı için kullanıldığı, bireylerarası ilişki kurma becerisinin ise kişilerin çevrelerinde bulunan diğer bireylerle kurdukları etkileşim süreçlerinde gösterdikleri iletişim becerilerini içerdiğini ifade etmişlerdir (89).

İletişim becerileri kapsamında öne çıkan temel değişkenler; okuma, yazma, dinleme, konuşma ve düşünmedir. İletişim becerileri sözlü olarak ifade edilmesinde zengin bir kelime dağarcığı, sözcüklerin doğru kullanımı ve cümlelerin doğru bir biçimde sıralanması gerekmektedir. Bunların yanında aktarımı yapılacak mesajın iletim safhasında bir araçtan faydalanılması durumunda, doğru iletişim kanalının seçilerek, kodlamanın ilgili araca uygun şekilde yapılması ve mesajların genel yapısı üzerinde durulması gerekmektedir (90).

2.4.1.Kendini tanıma becerisi

Kendisini tanıma, öz bilinç ya da benlik bilinci şeklinde de isimlendirilmektedir. Kendini tanıma, kuvvetli, zayıf ve gelişime uygun tarafların bilincinde olmak, hisleri bilmek, söz konusu farkındalığı fikir ve tutumlara kılavuzluk yapacak biçimde kullanabilmek ve kendisini net bir şekilde açıklayabilmektir (91).

Kendini açma iletişimi kolaylaştıran bir davranıştır. Duruşumuzla, mimiklerimizle, bakışımızla karşıya bilgi vermektir. Çoğunlukla kör alanla hareket etmek zordur. Karşı iletişime geçtiğimiz kişiler tarafından reddedilme durumunu veya onay almama durumunu göz önünde bulundurarak faaliyet geçmek çok kolay değildir. Kendini açma ilişkileri sıcak duruma getirir ve kişiler birbirleriyle daha rahat ilişki kurabilirler. Ortamlar buradan doğar ve büyür. Birey sosyal bir olgudur ve bulunduğu ortam ile devamlı iletişim yapmaktadır. Aileler en büyük faktördür kişinin susturulması, kendisine ifade hakkı verilmemesi, ya da tam tersi sürekli onaylandığının hissedilmesi iletişim engellerinin belirleyicisidir (92).

2.4.2. İkna etme ve etkileme becerisi

Kişilerarası iletişimlerde önemli olan iletişim becerilerinden biri de ikna etme ve etkileme becerisidir. İkna tek yönlü bir iletişimi değil iki yönlü daha aktif bir şekilde gerçekleştirilen iletişimi kapsamaktadır (93). Kişiler genellikle karşı taraftakilere düşüncelerini aktarmak, yardım istemek gibi birçok nedenle iletişim kurma ihtiyacı hissetmektedirler. Kurulan iletişim süreçlerine bakıldığında en sıradan günlük konuşmaların bile ikna etme ve etkileme ile ilişkisinin olduğu görülebilmektedir. Kısacası bireyler iletişim kurarken karşı taraftakilerin düşüncelerini ve davranışlarını kendi hedefleri doğrultusunda değiştirmeyi amaçlamaktadırlar. Bunu yaparken de ikna ve etkileme becerilerini kullanabilmektedirler (94).

2.4.3. Beden dilini kullanma becerisi

Beden dili, kişilerin talep ve isteklerini, düşüncelerini kelime kullanmadan ellerini ve kollarını hareket ettirerek, bedenin çeşitli şekillerde duruş ve hareketlerini kullanarak anlatmak istediğini anlatmak açısından kullandığı iletişim çeşididir (95). Kültürlere göre farklı şekillerde bireyler tarafından kullanılmaktadır. Bireyler his, iletişimi sağlarken bilerek ya da bilmeden çeşitli geleneksel kültür türlerini, bedende jest ve yüzde mimikleri kullanarak bedeni sayesinde anlatmak istediğini karşısındaki mesaj şeklinde aktarır. Kişi ilgilendiği, birey ya da olguya baktığı zaman göz bebeklerinde büyümenin oluşması, gerginlik ve strese bağlı olarak suratın kızarması çaresizce bilinçsiz bir biçimde gerçekleştirilen hareketlerdir. Fakat iletişim esnasında sadece beden dilini çözerek yorum yapmak hatalıdır. Beden anlatmak istediği ile bakışın, tavırların ve hareketlerin hepsinin beraber göz önünde bulundurulması yorum getirilmesidir (96).

Tam tersi durumda yanılı ile karşılaşılmaktadır. Bireyin bir diğer ile beraber karşı karşıya kalmasında iletişim açısından başlangıçtaki otuz saniye ile üç dakika arasında bulunan süre çok önemlidir. Zira söz konusu süre aralığında söylenenin ne şekilde söylendiğinin değil de nasıl söylendiği, söz konusu süreç kapsamında beden dilinin ve ses tonunun kullanılan kelimelere oranla dokuz kat fazla etkin bulunduğu vurgu yapılmaktadır (97).

2.4.4. Etkin konuşma becerisi

Konuşma, kişilerarası iletişimi sağlayan ve anlatıma yarayan semboller sistemidir. Konuşanın başka kişileri ilgilendireceği varsayılarak ve karşısındakilerle bir anlaşma

sağlayabilmek amacıyla, düşüncelerini iletişim kanalları aracılığı ile dil ve ses kalıpları şeklinde aktararak tepkilerini kontrol ederek bu olguyu geliştirebilmesidir (98).

Konuşma; his, düşünce ve isteklerin görünen ve işitilen öğelerle karşıda olan kişiye iletilme işlevidir (99). Konuşma dil sayesinde gerçekleşir ve insanların; fikirlerini, bilgilerini ve duygularını hızlı ve etkili bir biçimde ifade etmesi dil aracılığıyla gerçekleşir (100).

Konuşmanın doğumdan itibaren var olduğu bir olgu olması, fakat temelini oluşturan dil becerilerinin doğduktan sonra kazanılmış olan bir yetenek olduğu bilinmektedir. Bu sebeple konuşma becerileri uygulama sayesinde elde edilmektedir (99).

2.4.5. Empati kurma ve anlama becerisi

Empati kelimesinin kökü Yunanca “empathia”dır. Bu kelimedden İngilizce “empathy” kelimesi türemiştir. Empati; bireyin kendini karşısında bulunan birey gibi görerek onun hislerini ve fikirlerinin onun gibi algılayabilmesidir (101). Kişiler iletişimi sağlarken, karşısında bulunanın kendisini anlamasını ve kendisine ehemmiyet gösterildiğini duyumsamasına gereksinim hissederler. Söz konusu duyguyu hissettiklerinde iletişimleri rahat ve kolay gerçekleşmektedir. Empati yaparken göz önünde bulundurulması zorunlu konu, empatiyi gerçekleştirecek bireyin kendisinin hislerini ve düşüncelerini o andaki yaşanan duruma katmadan ve karşısındaki kişiye vereceği yanıtın ne olduğunu düşünmeden, yalnızca karşıdaki insanın fikirlerini ve hislerini algılamaya uğraşmalıdır (102).

2.4.6. Geri bildirimde bulunma becerisi

Herhangi bir mesajın hangi ölçüde başarı sağladığını gösteren denetim biçimidir (103). Geri bildirim mesajı anlamlandırma sürecinin başarısını belirlemeyen bir faktördür (104). Geri bildirim, iletişim esnasında iletişimin etkili olması ya da süreç hakkında göndericiye bilgi vermektedir. Bu anlamda gönderici ilettiği mesajı yeniden belirleyerek ya da eksik olan yerlerde düzenleme yapabilmektedir (1).

Geri bildirim gerektirmeyen durumlarda tek yönlü iletişim olmaktadır. Bu anlamda hedefin mesajı alıp almadığı bilinmemektedir. İletişim kavramının varlığından haberdar olmak için geri bildirim olması lazımdır (105). Geri bildirim olduğu durumlarda ise çift yönlü iletişimden söz etmek mümkündür (106).

Genel anlamda iletişimde meydana gelen problemlerin yanlış anlaşılmalardan dolayı

meydana geldiği, fakat yöneticilerin geri bildirim almalarıyla birlikte ortaya çıkan problemlerin azalacağı belirtilmektedir. Burada yönetici olan kişi mesajın gidip gitmediğini kontrol etmek için soru sorarak, iletinin yeniden tekrar edilmesini isteyebilmektedir (103).

2.5.Gençlik ve Spor İl Müdürlüklerinin Genel Yapısı

Bakanlık Taşra Teşkilatı, Gençlik ve Spor İl Müdürlükleri ile Gençlik ve Spor İlçe Müdürlüklerinden oluşur.

2.5.1.Gençlik ve spor il müdürlüğü

Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde görev yapan bireyler gençlerin bireysel gelişimleri ve sosyal yönden desteklenmesi için uygulanan politikaları belirlemek, karar alma ve uygulama süreçleri ile toplumsal yaşamın her alanına aktif katılımını sağlayıcı öneriler geliştirmek ve bu doğrultuda etkinlikler yürütmek, farklı genç gruplarının ihtiyaçlarını da dikkate alarak gençlerin kendi potansiyellerini farkında olmalarına imkn sağlamak, ilgili kurumların gençliği ilgilendiren hizmetlerinde koordinasyon ve işbirliğini sağlamaktadır. Ayrıcagenliğe sunulan hizmet ile gençliğin ihtiyaçları arasındaki imknlar konusunda inceleme ve araştırmalar yapmak ve düşünceler geliştirmek, gençlik alanında bilgilendirme, kılavuzluk ve danışmanlık yaparak gençliğin çalışma ve projelerine ilişkin usul ve esasları belirlemelerine katkı sağlamak, çalışma ve projeleri desteklemek, spor faaliyetlerinin plan ve program dâhilinde ve mevzuata uygun bir Şekilde yürütülmesini gözetmek, gelişmesini ve yaygınlaşmasını teşvik edici tedbirlerle spor alanında uygulanacak politikaları tespit etmek ve niversite ğrencilerinin barınma imkanından faydalanmasını sağlayacak koordinasyonu sağlamak için farklı statülerde çalışan personel bulunmaktadır. Bu personeller gençlik ve spor il müdürlüğü merkezi birimleri, spor hizmetleri, gençlik hizmetleri, yurt hizmetleri ve diğer hizmet birimleri çalışanlarından oluşmaktadır. Kamu sektöründe çalışan görevde yükselme statüsünde bulunan personel için hem kariyer olarak hem de duygusal zek düzeyleri açısından önemli hale gelmiştir (107).

Spor Genel Müdürlüğü 3289 sayılı kanunun 6.maddesine göre Gençlik ve Spor Bakanlığı ile Spor Hizmetleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı olarak illerde Gençlik ve Spor

İl Müdürlüğü, ilçelerde ise Gençlik ve Spor İlçe Müdürlüğü kurulmuştur (108). Gençlik ve spor il müdürlüklerinin hizmet birimleri şu şekildedir;

1. Spor hizmetleri birimleri
2. Gençlik hizmetleri birimleri
3. Yurt hizmetleri birimleri
4. Diğer hizmet birimleri

2.5.2.Gençlik ve spor il müdürlüğünün görev ve sorumlulukları

Bakanlık tarafından belirlenecek politika ve projelerin gayesine uygun biçimde şehirlerde uygulanması için gerekli önlemleri almak

Belli bir plan ve program dâhilinde sporcu yetiştirilmesi ve spor kültürünün yaygınlaştırılması çalışmalarını yapmak

Gençliğin ahlaki gelişmelerini desteklemek ve sportif kültürel için gerekli çalışmalar yapmak, bilgilendirme, rehberlik, danışmanlık gibi işlemlerin yapılmasını sağlamak

Yurt hizmetleri ile ilgili işlemlerin yürütülmesi için ilgili prosedürlerin düzenlenmesini sağlamak.

İl Müdürlüğünün çalışan planlamasını yaparak çalışan eğitimlerinin yapılması ve personel kişilik işlemlerini yürütmek.

Eğitim alanında duyulan ihtiyaç ve isteklerinin karşılanmasına yönelik eş güdümü sağlamak

Bakanlık tarafından organize edilen Uluslararası organizasyonlarda İl müdürlüğü tarafından yapılması gereken işleri yürütmek

Bakanlık ve İl Müdürlüğünü ilgilendiren davalara yönelik işleri yürüterek, gerektiğinde mahkemede bakanlığı temsil etmek ve anlaşmazlıkları önleyici tedbirler almak

İl Müdürlüğü tarafından yapılan sportif organizasyonlar ile spor kulüpleri ile ilgili iş ve işlemlerin yapılmasını sağlamak

İlgi mevzuatlara göre yapılan başvurulara cevap vermek, bağımlılıkla mücadele, sosyal sorumluluk, gönüllü çalışma gibi konularda tanıtım ve duyuru yapılmasını sağlamak

İl Müdürlüğüne ait tesislerin, onarım, aydınlatma, temizlik vs. hizmetlerinin yanı sıra taşınırın alım işlemlerini, korunmasını, bakımını yaptırmak

İl Müdürlüğü tarafından bilişim alt yapısı kurulum, bakım, elektronik imza ve belge uygulamaları ile otomasyon işlerinin yürütülmesini sağlamak

Yükseköğrenim öğrencilerine yönelik yiyecek ve yiyeceksiz özel barınma hizmeti sunan açılması ve denetlenmesine yönelik iş ve işlemlerin yürütülmesini sağlamak

İlgili birimlere talimat vererek; inceleme, araştırma ve raporlama yaptırmak
Gençleri zararlı bağımlılıklardan koruyacak çalışmalar yapmak ve bu konuda çeşitli faaliyetlerde bulunmak
Sporun ve spor kültürünün yaygınlaştırılması için her türlü önlemi almak
Birimlerin çalışma temellerini düzenlemek, programlamak ve çalışmaların bu doğrultuda yapılmasını sağlamak
Bakanlık tarafından yerine getirilmesi gereken diğer görevleri yapmaktır (109).

2.5.Konu İle İlgili Araştırmalar

Bu bölümde konu ile ilgili yurt içinde ve yurt dışında yapılmış olan çalışmalara yer verilmiştir.

2.5.1. Yurt içi araştırmalar

Dilber ve Akhan (110) öğretmen adayları ile yapmış oldukları araştırmada öğretmen adaylarının iletişim becerileri düzeylerinin yüksek olduğunu ve aynı zamanda annenin eğitim düzeyi ile iletişim becerileri arasında anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Milli ve Yağcı (111) “Öğretmen Adaylarının İletişim Becerilerinin İncelenmesi” isimli incelemelerinde katılımcıların, cinsiyetleri, sınıf düzeyleri ve öğrenim görülen bölüm değişkeni yönünden araştırmayı hedeflemişlerdir. 2015-2016 eğitim döneminde araştırma Ege Bölgesi’nde olan bir üniversitede öğrenimlerine devam eden 458 eğitimci namzedine uygulama yapılmıştır. Araştırmanın veri elde etme vasıtası olarak “İletişim Becerileri Ölçeği” kullanılmıştır. İnceleme neticesinde öğretmen adaylarının iletişim becerilerinin cinsiyetleri açısından kadın öğretmen adaylarının lehine olduğu neticesine erişilmiştir.

Selanik-Ay (46) “Etkili İletişim Becerileri Açısından Eğitimciler” isimli araştırmasında öğretmenlerin etkili iletişim becerilerini incelenmiştir. 2013-2014 dönemi eğitim-öğretim senesinde Afyon Kocatepe Üniversitesi’nde öğretimi gören 149 öğretmen aday eğitimci uygulama dersi içeriğinde günlükler yazarak nitel bir araştırma ile öğretmenleri değerlendirme yapmışlardır. Söz konusu incelemeyle öğretmenlerin söz kullanılan iletişim becerileri ile söz kullanılmayan iletişim becerileri nitelikleri değerlendirilme yapılmış ve inceleme neticesine göre sınıf eğitimcilerine ait şekilde

diksiyon alt ölçeği haricinde başka alt ölçeklerde pozitif açıklamalara yer verildiği anlaşılmıştır. Söz kullanılan iletişim içindeki alt ölçeklerden diksiyonun akıcılığı, ses tonu, açık ve anlaşılır açıklamalar kullanma, vurgulamalar ve diksiyon alt ölçeklerine ait de negatif izlemler bulunmaktadır.

Korkut-Owen ve Bugay (112) “İletişim Becerileri Ölçeği’nin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması” isimli araştırmalarında iletişim becerilerini ölçümleyebilecek geçerliliği ve güvenilirliği olan bir ölçeğe vasıtası geliştirmek hedeflenmiştir. İncelemede üç değişik çalışma grubu meydana getirilmiştir. Birinci çalışma grubu Hacettepe Üniversitesi içinden 162, ikinci çalışma grubu olan 19 Mayıs Üniversitesi içinden 144, üçüncü çalışma 41 grubu ise Gazi Üniversitesi içinde okuyan 78 talebeden meydana gelmiştir. Öğrencilere İletişim Becerileri Ölçeği (İBÖ), Sıfatlara Dayalı Kişilik Testi (SDKT) ve Kişisel Bilgi Formu uygulama yapılmıştır. İnceleme neticesine göre kızların erkeklerin iletişim puanlarından anlamlı seviyede daha üst puana buldukları neticesine erişmiştir.

Çuhadar ve ark. (113) çalışmalarında; öğretmen adaylarının iletişim becerilerini analiz etmek ve bu beceriler ile öğretmenlerin iletişim biçimleri arasındaki ilişkiyi yorumlamak amaçlanmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre; öğretmen adaylarının iletişim esnasında en çok sözsüz iletişim biçimini kullandıkları tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının en düşük düzeydeki iletişim biçiminin ise “ifadelerinde rahat olma” biçimi olduğu görülmüştür. Kadın öğretmen adaylarının iletişim biçimlerine bakıldığında, “arkadaş canlısı olma” ve “sözsüz iletişim kurma” alt boyutlarına erkeklerden daha yüksek oranda sahip oldukları ortaya konmuştur. Katılımcıların iletişim durumlarından arkadaş canlısı olma ve ilgili olma ve etki bırakma alt boyutları arasında pozitif, yüksek ve anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Bu iletişim biçimlerinden dramatize edebilme, açık olma, imaj sergileme ve sözsüz iletişim kurma alt boyutları arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

Kılıç (80) tarafından yapılan “Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin İletişim Becerilerinin Belirlenmesi ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi” isimli tez çalışması sonucunda, araştırma grubunun iletişim becerilerinin genel olarak yüksek olduğu belirtilmiştir.

Bingöl ve Demir (114)'in ebeklik ve hemşirelik bölümü öğrencilerinin iletişim becerileriyle ilgili algılarını ortaya koymak için yapmış oldukları çalışmalarının örneklemini 261 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmaya hemşirelik bölümünde 1. ile 4. sınıflar katılırken ebeklik bölümünde ise bölüm yeni açıldığı için 1 ve 2. sınıflar çalışmaya katkı sağlamıştır. Çalışmanın verilerinin analizinin sonucunda öğrencilerin iletişim becerileri puan ortalamalarının oldukça yüksek olduğu saptanmıştır. İletişim becerilerinin öğrencilerin sınıf düzeylerine göre değişmediği sonucuna varılmıştır. Öğrencilerin iletişim becerilerinin cinsiyet değişkeni açısından değerlendirilmesi sonucunda da anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ancak ebeklik bölümü öğrencilerinin hemşirelik bölümü öğrencilerine göre iletişim becerileri puan ortalamalarının daha yüksek olduğu belirtilmiştir. Araştırma sonunda akademik başarı algı düzeyi daha yüksek olan öğrencilerin iletişim beceri düzeylerinin daha yüksek çıktığı sonucuna varılmıştır.

Çetinkaya (115) “Türkçe öğretmen adaylarının iletişim becerilerine ilişkin görüşlerinin belirlenmesi” isimli araştırmasında, Türkçe eğitimi bölümü öğrencilerinden 195 öğrenciye “İletişim Becerileri” uygulaması gerçekleştirilerek belli başı değişkenler çerçevesinde öğrencilerin iletişim becerilerine ait düşüncelerini incelemiştir. İnceleme neticesi çerçevesinde Türkçe dersi öğretmen namzetlerinin iletişim becerilerine ait düşüncelerinin pozitif yönde bulunduğu tespit edilmiştir. Anne ve babanın eğitim düzeyi ile iletişim becerileri arasında anlamlı bir farklılık belirlenmemiştir. Kız öğrencilerin iletişim becerilerine ait düşüncelerinin erkek öğrencilere nazaran; 1. sınıfta okuyan öğrencilerin iletişim becerilerine ait düşüncelerinin 4. Sınıf öğrencilerine nazaran pozitif yönde olduğu kendisini göstermiştir.

Gülbahçe (44) “K.K. Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin İletişim Becerilerinin İncelenmesi” isimli araştırmasında Atatürk Üniversitesi K.K. Eğitim Fakültesine bağlı değişik bölümlerde eğitim görmüş öğrencilerin iletişim becerilerini cinsiyet, bölümler ve sınıf seviyeleri değişkenleri çerçevesinde araştırmıştır. İncelemeye 2008-2009 eğitim öğretim döneminde söz konusu üniversitede eğitim görmüş 297 öğrenci katılım sağlamıştır. İnceleme “İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği” (İBDÖ) ile gerçekleştirilmiştir. İnceleme neticesi çerçevesinde cinsiyet değişkeni yönünden göre kız ve erkekler arasında farklılık yokken; sınıf seviyesinde 1. Sınıfların iletişim becerilerinin diğer sınıflara oranla düşük bulunduğu belirlenmiştir.

Dülger ve Atalar (116) çalışmasında; cinsiyet, kardeş sayısı, akademik başarı düzeyi, anne-babanın eğitim düzeyi, televizyon izleme süresi ve günlük sosyal medya kullanım süresi değişken olarak ele alınmıştır. Araştırmanın sonucunda; iletişim becerileri cinsiyet, yaş, kardeş sayısı değişkenleri açısından anlamlı farklılık göstermemektedir.

Tepeköylü (117) tarafından yapılan çalışmada Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin iletişim beceri düzeylerinin yüksek olduğu ifade edilmiştir. Yılmaz (118) Muğla Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğrencileri ile yağımış olduğu çalışmada; üniversite hayatı süresince geçirmiş olduğu yaşantılar bağlamında iletişim becerilerinin cinsiyetler arasında yapılan karşılaştırmada anlamlı bir farklılığa rastlanamamıştır.

Erözkan ve Yılmaz (119) üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerini incelemiş oldukları araştırmada; erkek öğrencilerin iletişim becerilerinin davranışsal düzeyde, kız öğrencilerin ise duygusal düzeyde becerilere sahip olduklarını ifade etmiştir.

Baykara Pehlivan (120) araştırmasında sınıf öğretmeni adaylarının iletişim becerisi algılarının sınıf düzeyleri ve cinsiyetlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını görmeyi amaçlamıştır. Çalışmada örneklem olarak Hacettepe Üniversitesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünde okuyan 468'i kız ve 124'ü erkek olarak belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının 161'i 1. sınıf, 165'i 2. sınıf, 133'ü 3. sınıf ve 133'ü 4. sınıftır. Yöntem olarak betimsel yöntemin kullanıldığı makalede, veri toplama aracı olarak Korkut tarafından geliştirilen İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Analizler sonucunda elde edilen veriler ışığında şu sonuçlara varılmıştır; öğretmen adaylarının iletişim becerileri algılarının meslek yaşantılarını olumlu yönde etkileyecek ölçüde yüksek çıkmıştır. İletişim becerisi algısının sınıf değişkenine göre incelenmesiyle öğretmen adaylarının sınıf seviyesinin arttıkça algılarının da arttığı ve 1. ve 4. sınıflar arasında anlamlı bir farklılığın olduğu ortaya çıkmıştır. Öğretmen adaylarının iletişim becerileri algılarının cinsiyet değişkenine göre incelenmesinin sonucunda kız öğretmen adayları lehine anlamlı bir farklılığın olduğu gözlenmiştir.

Onursal (121) Beden eğitimi öğretmen adaylarının iletişim becerileri ile sorunları çözebilme yeteneklerine ilişkin düşüncelerini incelediği çalışmada; kadın öğretmen adaylarının iletişim becerilerinin, erkek öğretmen adaylarından daha iyi olduğunu

belirtmiştir.

2.5.2.Yurt dışı araştırmalar

Lawley, Moore ve Smajic (122) staj esnasında öğretmen adayı ve onlarla işbirliği yapan öğretmenler arasındaki etkin iletişimi ortaya koymak amaçlı çalışmalarını gerçekleştirmişlerdir. Araştırma sonucunda varılan sonuçlar ise şunlardır; staj dönemi boyunca uygun iletişimin sağlanması kritik öneme sahiptir. Araştırma öğretmen adayları ile onlarla işbirliği yapan öğretmenler arasında zayıf iletişimin olmasının dersi planlama ve geribildirim sıkıntısının yaşanmasına, bu durumun da öğretimi olumsuz etkileyeceğini ortaya koymuştur. Bunun aksine işbirliğine dayalı planlama ve tartışmayı içeren ortamların her iki taraf için de profesyonel girdi sağlayıcı ve etkili iletişim için uygun bir sonuç olacağı kanısına varılmıştır.

Frymier (123) gerçekleştirdiği incelemede, üniversite talebelerinin eğitim aldıkları yerlerdeki iletişim etkinliğini incelemiştir. Söz konusu inceleme neticesine göre; eğitimcilerin iletişim hususunda hassas olunca, talebe katılımı çoğalttığı; talebe katılımlarının çoğaldığı sınıflarda da öğrenim görme, öğretim ve sınıf performansının çoğaldığı neticesine erişilmiştir.

Barry, Robb ve Burrows (124) eğitim programı öğrencileri ile gerçekleştirdikleri çalışmada, İletişim becerisi eğitimi alan grubun diğer gruplara oranla iletişim becerilerinde daha yüksek olduğu yönünde görüş bildirmiştir.

Rees ve Sheard (125) çalışmasında, tıp fakültesi öğrencilerinin, iletişim becerilerini incelemiştir. Çalışmayı ilk analiz ve son analiz uygulaması olarak yapmıştır. İlk analiz uygulamasını gerçekleştirdikten sonra öğrencilere iletişim becerileri ile ilgili eğitim vermiştir. Daha sonra öğrencilere eğitim bitiminde son test uygulaması yapılmış ve tıp öğrencilerinin uygulama öncesinde iletişim becerilerinin daha düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Frymier (123) gerçekleştirdiği incelemede, üniversite öğrencilerinin eğitim aldıkları yerlerdeki iletişim etkinliğini incelemiştir. Söz konusu inceleme neticesine göre; eğitimcilerin iletişim hususunda hassas olunca, talebe katılımı çoğalttığı; talebe katılımlarının çoğaldığı sınıflarda da öğrenim görme, öğretim ve sınıf performansının

çoğaldığı neticesine erişilmiştir.

Lonie ve arkadaşları (126) eczalık fakültesinde öğrenim gören üniversite öğrencileri üzerinde yaptıkları çalışmada, öğrencilerin iletişim becerilerini geliştirmek için hazırladıkları programın etkililiğini incelemeyi amaçlamışlardır. Üniversitede öğrenim gören toplam 92 öğrencinin dahil edildiği çalışmada üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerini geliştirebilmek için hazırlanan program kapsamında yapılan eğitimler neticesinde öğrencilerin; iletişim sürecinde sözsüz mesajlara dikkat etme, karşısındaki bireylerin duygularını anlamaya çalışma, iletişimde açık olma ve bunun yanında kendine ve diğer bireylere saygı duyma gibi becerilerinin geliştiği sonuçlarına ulaşılmıştır.

Loy (127), Amerika’da öğretmenlerin iletişim becerileri ile öğrenci başarıları arasındaki ilişkiyi ölçmeyi amaçlayan bir çalışma yapmıştır. Çalışmanın sonucunda, sınıf öğretmenlerinin üçte ikisinin yüksek seviyede iletişim becerisine sahip olduğu, kıdem değişkeninde mesleğe yeni başlayanlar lehine yüksek bir ortalamanın saptandığı, cinsiyet bakımından istatistiksel bir farkın olmadığı, yüksek iletişim becerisinin öğrenci başarısında dokuz puanlık bir artış yarattığı sonucuna ulaşılmıştır.

Lee, Lee ve Township (128), olumlu tutumlar, açık fikirlilik, kişilerarası ilişkiler, takım çalışması, iletişim becerileri ve yaratıcılık boyutlarını demografik değişkenler çerçevesinde sınıf öğretmenleri özelinde incelemiştir. İletişim becerisinin cinsiyet, yaş, kıdem, kıdem, eğitim düzeyi ve akademik pozisyon değişkenleri bağlamında anlamlı farklılık olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Hoon, Nasaruddin ve Singh (129), sınıf öğretmenlerinin iletişim becerileri ile sınıf yönetim stilleri arasındaki bağlantıyı incelemiştir. İletişim becerilerinin sınıf yönetim stilleri olan etkileşimci ve müdahaleci stiller bağlamında anlamlı farklılık gösterdiği, farklılığın müdahaleci yönetim stili sahibi sınıf öğretmenleri lehine olduğu görülmüştür.

3. GEREÇ ve YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Yöntemi

Bu araştırmada, Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde görev yapan personelin iletişim beceri düzeylerinin; yaş, cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, mesleki kıdem yılı, gelir düzeyi gibi farklı değişkenler açısından incelenmesi amacıyla yapılan betimsel bir çalışmadır.

3.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklem Grubu

Çalışma 2020-2021 yılında Gaziantep gençlik ve spor il müdürlüğü bünyesinde görev yapmakta olan personeller üzerinde gönüllülük esasına dayalı olarak uygulanmıştır. Çalışmaya 359 personel gönüllü olarak katılmıştır. Eksik veya yanlış doldurulan ölçekler çalışma dışı bırakılmış ve toplam 323 personelin (79 kadın, 244 erkek) doldurduğu ölçekler çalışma kapsamında değerlendirilmiştir. Araştırma grubunun çalışmada ele alınan değişkenlere ait özelliklerin dağılımı tablo 3.1.'de verilmiştir.

Tablo 3.1. Araştırma grubunun çalışmada ele alınan kişisel özelliklerinin dağılımı

Değişken	Grup	N	Yüzde %	Toplam
Cinsiyet	Erkek	244	75,5	323
	Kadın	79	24,5	
Medeni Durum	Evli	251	77,7	323
	Bekâr	72	22,3	
Yaş	20-25 yaş	6	1,9	323
	26-30 yaş	58	18,0	
	31-35 yaş	53	16,4	
	36-40 yaş	75	23,2	
	41-45 yaş	56	17,3	
	46 ve üzeri	75	23,2	
Eğitim Durumu	Ortaokul	50	15,5	323
	Lise	64	19,8	
	Ön lisans	6	1,9	
	Lisans	173	53,6	
	Lisansüstü	30	9,3	
Çalışma Süresi	1-5 yıl	83	25,7	323
	5-10 yıl	139	43,0	
	11-15 yıl	49	15,2	
	16-20 yıl	11	3,4	
	21 yıl ve üzeri	41	12,7	
Gelir Düzeyi	Düşük	17	5,3	323
	Orta	280	86,7	
	İyi	26	8,0	

Katılımcılara ait demografik özellikleri içeren tablo incelendiğinde katılımcıların 244'ü erkek, 79'u kadındır. Medeni durumlarına göre 251 katılımcı erkek 72 katılımcı bekârdır. Yaş değişkenine göre 20-25 yaş arası 6 katılımcı, 26-30 yaş arası 58 katılımcı, 31-35 yaş arası 53 katılımcı, 36-40 yaş arası 75 katılımcı, 41-45 arası 56 katılımcı, 46 yaş ve üzeri 75 katılımcı bulunmaktadır. Eğitim durumlarına göre ortaokul mezunu 50 kişi, lise mezunu 64 kişi, ön lisans mezunu 6 kişi, lisans mezunu 173 kişi ve lisansüstü eğitime sahip olan 30 kişi çalışmaya katılmıştır. Katılımcıların çalışma süreleri incelendiğinde 1-5 yıl arası 83 kişi, 5-10 yıl arası 139 kişi, 11-15 yıl arası 49 kişi, 16-20 yıl arası 11 kişi, 21 yıl ve üzeri 41 kişi bulunmaktadır. Katılımcıların gelir düzeylerine göre 17 kişi düşük, 280 kişi orta, 26 kişi iyi gelir düzeyine sahiptir.

3.4. Veri Toplama Araçları

Araştırmanın amacı doğrultusunda iki ölçme aracı kullanılmıştır. Bunlar kişisel bilgiler

formu ve iletişim becerileri ölçeğidir. Bu iki ölçme aracına dair bilgiler aşağıda sunulmuştur.

3.4.1. Kişisel Bilgi Formu

Çalışmada birbirinden bağımsız değişkenlere ait veriler, çalışmacının hazırladığı kişisel bilgi formu ile kazanılmıştır. Kişisel bilgi formunda; Cinsiyet, yaş, medeni durum, eğitim durumu, meslekte çalışma yılı ve gelir düzeyi ile ilgili sorular yer almaktadır (Ek 1).

3.4.2. İletişim Becerileri Ölçeği

Araştırmada veri toplama aracı olarak Korkut Owen ve Bugay (112) tarafından geliştirilen “İletişim Becerileri Envanteri (İBE)” kullanılmıştır. Ölçek toplam 4 faktör 25 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin Cronbach Alfa güvenirlik katsayısını “ $\alpha=.88$ ” olduğu, alt boyutların Cronbach Alfa güvenirlik katsayısını ise İletişim İlkeleri ve Temel Beceriler alt boyutunda “ $\alpha=.75$ ”, Kendini İfade Etme alt boyutunda “ $\alpha=.80$ ”, Etkin Dinleme ve Sözel Olmayan İletişim alt boyutunda “ $\alpha=.90$ ”, İletişim Kurmaya İsteklilik alt boyutunda “ $\alpha=.99$ ” olarak belirlemiştir. Ölçekte elde edilen puanların yüksek olması, iletişim becerilerinin arttığını göstermektedir. Ölçekte “Hiçbir zaman” ve “Her zaman” yanıtları arasında değişen derecelendirmeler sonucu her sorunun puanı 1 ile 5 arasında değişmektedir. Ölçeğin toplam puanı en düşük 25, en yüksek 125 arasındadır. Aritmetik ortalamaların değerlendirme aralığı ise; (1) 1,00-1,80 “Hiçbir zaman”, (2) 1,81-2,60 “Nadiren”, (3) 2,61-3,40 “Bazen”, (4) 3,41-4,20 “Sıklıkla”, (5) 4,21-5,00 “Her zaman” şeklindedir (112).

3.4.4. Verilerin Toplanması

Çalışmada verileri toplamak amacıyla, 2019-2020 yılında Gaziantep gençlik ve spor il müdürlüğü bünyesinde görev yapmakta olan 323 personele “İletişim Becerileri Envanteri” (İBE)” uygulanmıştır. Gaziantep gençlik ve spor il müdürlüğü personellerine ölçme aracı uygulanmadan önce çalışmanın amacı açıklanmıştır. Araştırmada kullanılan ölçme aracı Gaziantep gençlik ve spor il müdürlüğü bünyesinde görev yapmakta olan personeller tarafından yaklaşık 15-20 dakikada doldurulmuştur.

3.5.Verilerin Analizi

Araştırmada verilerin istatistiksel analizi için ölçeklerden elde edilen veriler bilgisayar ortamına kodlanıp SPSS 22.0 programından yararlanılmıştır. Çalışmadaki verilerde, betimsel istatistik hesaplamaları yapılmıştır. Araştırma verilerinin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla normallik testleri uygulanmış ve normal dağılım göstermeyen veri setleri için Kurtosis-Skewness değerlerine bakılmış ve verilerin normal dağılım göstermediği belirlenmiştir. Nonparametrik testlerden bağımsız değişkenler arasındaki farklılığın tespitinde Man Whitney U ve Kruskal Wallis analizlerinden yararlanılarak, sayısal veriler tablolar halinde yorumlanmıştır.

4. BULGULAR

Tablo 4.1. Araştırma grubunun ölçekten elde ettikleri puanların dağılımı

Faktör	N	Min	Max	\bar{X}	SS
İİTB	323	1,00	5,00	3,8471	,80962
KİE	323	1,00	5,00	3,9969	,81379
EDSOİ	323	1,00	5,00	3,9985	,90552
İKİ	323	1,00	5,00	4,0396	,88488

Tablo 4.1’de araştırma grubunun ölçekten elde etmiş oldukları puan ortalaması verilmektedir. Bu göre; iletişim ilkeleri ve temel beceriler (İİTB) alt boyutunda $3.84\pm.81$, kendini ifade etme(KİE) alt boyutunda $3.99\pm.81$, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim(EDSÖİ) alt boyutunda $3.99\pm.90$, iletişim kurmaya isteklilik(İKİ) alt boyutunda $4.03\pm.88$ olarak tespit edilmiştir.

Tablo 4.2. Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre mann-whitney u testi sonuçları

Faktör	Cinsiyet	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
İİTB	Erkek	244	164,55	40150,50	9015,500	,387
	Kadın	79	154,12	12175,50		
KİE	Erkek	244	160,01	39041,50	9151,500	,496
	Kadın	79	168,16	13284,50		
EDSOİ	Erkek	244	163,47	39886,00	9280,000	,618
	Kadın	79	157,47	12440,00		
İKİ	Erkek	244	160,28	39108,50	9218,500	,558
	Kadın	79	167,31	13217,50		

Tablo 4.2’de katılımcıların iletişim becerileri ölçeğinden elde ettikleri puanların cinsiyet değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Mann-Whitney U testi sonuçları incelendiğinde cinsiyet değişkeni açısından ölçeğin hiçbir alt boyutunda kadın ve erkek katılımcılar arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p<0,05$).

Tablo 4.3. Katılımcıların medeni durum değişkenine göre mann-whitney u testi sonuçları

Faktör	Medeni Durum	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
İİTB	Evli	251	160,74	40345,00	8719,000	,649
	Bekâr	72	166,40	11981,00		
KİE	Evli	251	161,90	40637,50	9011,500	,972
	Bekâr	72	162,34	11688,50		
EDSOİ	Evli	251	163,68	41082,50	8615,500	,545
	Bekâr	72	156,16	11243,50		
İKİ	Evli	251	166,32	41747,00	7951,000	,118
	Bekâr	72	146,93	10579,00		

Tablo 4.3’de katılımcıların iletişim becerileri ölçeğinden elde ettikleri puanların medeni durum değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Mann-Whitney U testi sonuçları incelendiğinde cinsiyet değişkeni açısından ölçeğin hiçbir alt boyutunda evli ve bekâr katılımcılar arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p<0,05$).

Tablo 4.4. Katılımcıların yaş değişkenine göre kruskal-wallis (tek yönlü varyans) testi sonuçları

Faktör	Yaş	N	\bar{X}	SS	Kruskal-Wallis		Farklılık
					χ^2	p	
İİTB	20-25 yaş	6	4,5000	,10954	11,714	,039	
	26-30 yaş	58	4,0690	,48782			1,2-3
	31-35 yaş	53	3,7019	1,14144			1,2-4
	36-40 yaş	75	3,9453	,48471			1,2-5
	41-45 yaş	56	3,7786	,79332			1,2-6
	46 ve üzeri	75	3,6787	,95893			
KİE	20-25 yaş	6	4,1250	,41079	19,667	,001	2-3
	26-30 yaş	58	4,3707	,41422			2-4
	31-35 yaş	53	3,6368	1,09913			2-5
	36-40 yaş	75	4,1433	,52339			2-6
	41-45 yaş	56	3,9063	,79710			
	46 ve üzeri	75	3,8733	,94652			
EDSÖİ	20-25 yaş	6	4,9167	,09129	15,697	,008	1,2-3
	26-30 yaş	58	4,1609	,44258			1,2-4
	31-35 yaş	53	3,7704	1,16310			1,2-5
	36-40 yaş	75	4,2178	,47059			1,2-6
	41-45 yaş	56	3,9613	,96922			4-6
	46 ve üzeri	75	3,7689	1,14749			
İKİ	20-25 yaş	6	4,2000	,43818	2,686	,748	,748
	26-30 yaş	58	4,2793	,53762			
	31-35 yaş	53	3,7887	1,13369			
	36-40 yaş	75	4,1840	,53399			
	41-45 yaş	56	4,0179	,89221			
	46 ve üzeri	75	3,8907	1,12047			

Tablo 4.4’de katılımcıların iletişim becerileri ölçeğinden elde ettikleri puanların yaş değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Buna göre, Kruskal-Wallis testi sonuçları incelendiğinde; İİTB, KİE, EDSÖİ alt boyutlarında anlamlı bir farklılaşmanın olduğu tespit edilmiştir. İKİ alt boyutunda ise anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Bu farklılaşmalar; İİTB alt boyutunda 20-30 yaş arası katılımcılar 31 yaş üstü katılımcılardan daha yüksek puan elde ettikleri, KİE alt boyutunda 26-30 yaş arası katılımcılar 31 yaş üstü katılımcılardan daha yüksek puan elde ettikleri, EDSÖİ alt boyutunda 20-30 yaş arası katılımcılar 31 yaş üstü katılımcılardan, 36-40 yaş grubunda olanların 46 yaş üzeri gruptan daha yüksek puan elde ettikleri tespit edilmiştir. Diğer bir

deyişle küçük yaş gruplarının daha olumlu iletişim becerilerine sahip oldukları söylenbilir.

Tablo 4.5. Katılımcıların eğitim durumu değişkenine göre kruskal-wallis (tek yönlü varyans) testi sonuçları

Faktör	Eğitim Durumu	N	\bar{X}	SS	Kruskal-Wallis		Farklılık
					χ^2	p	
İİTB	Ortaokul	50	3,3240	1,19430	24,832	,000	2-1
	Lise	64	4,0922	,60430			
	nlisans	6	3,1000	1,09545			
	Lisans	173	3,9665	,63221			
	Lisansüstü	30	3,6567	,80929			
KİE	Ortaokul	50	3,3400	1,19177	26,992	,000	2-1
	Lise	64	4,2305	,48038			
	nlisans	6	3,1250	1,23238			
	Lisans	173	4,1069	,62365			
	Lisansüstü	30	4,1333	,87773			
EDSOİ	Ortaokul	50	3,3933	1,20221	24,347	,000	2-1
	Lise	64	4,2630	,64843			
	nlisans	6	3,5833	1,36931			
	Lisans	173	4,1252	,71982			
	Lisansüstü	30	3,7944	1,17988			
İKİ	Ortaokul	50	3,3240	1,19652	28,278	,000	2-1
	Lise	64	4,3375	,63833			
	nlisans	6	3,7000	1,20499			
	Lisans	173	4,1734	,66646			
	Lisansüstü	30	3,8933	1,12860			

Tablo 4.5’de katılımcıların iletişim becerileri leğinden elde ettikleri puanların eğitim durumu değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Buna göre, Kruskal-Wallis testi sonuçları incelendiğinde; alt boyutlarda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Lise, lisans ve lisansüstü öğrenime sahip olanların ortaokul olanlardan daha yüksek puan elde ettikleri tespit edilmiştir.

Tablo 4.6. Katılımcıların mesleki kıdem değişkenine göre kruskal-wallis (tek yönlü varyans) testi sonuçları

Faktör	Görev Süresi	N	\bar{X}	SS	Kruskal-Wallis	
					χ^2	p
İİTB	1-5 yıl	83	3,8880	,86057	3,595	,464
	5-10 yıl	139	3,8928	,78911		
	11-15 yıl	49	3,8816	,71870		
	16-20 yıl	11	3,8000	,57446		
	21 yıl ve üzeri	41	3,5805	,90670		
KİE	1-5 yıl	83	3,9970	,88818	3,123	,537
	5-10 yıl	139	4,0378	,82087		
	11-15 yıl	49	4,0000	,66927		
	16-20 yıl	11	4,0682	,78335		
	21 yıl ve üzeri	41	3,8354	,81511		
EDSOİ	1-5 yıl	83	4,0522	,92428	4,136	,388
	5-10 yıl	139	4,0624	,81360		
	11-15 yıl	49	3,9524	,88388		
	16-20 yıl	11	4,3182	,78335		
	21 yıl ve üzeri	41	3,6423	1,13747		
İKİ	1-5 yıl	83	3,9928	,90766	3,638	,457
	5-10 yıl	139	4,0691	,85929		
	11-15 yıl	49	4,1429	,70711		
	16-20 yıl	11	4,3636	,73113		
	21 yıl ve üzeri	41	3,8244	1,11193		

Tablo 4.6’da katılımcıların iletişim becerileri ölçeğinden elde ettikleri puanların görev süresi değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Kruskal-Wallis testi sonuçları incelendiğinde görev süresi değişkeni açısından ölçeğin hiçbir alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p < 0,05$).

Tablo 4.7. Katılımcıların gelir düzeyi değişkenine göre kruskal-wallis (tek yönlü varyans) testi sonuçları

Faktör	Gelir Düzeyi	N	\bar{X}	SS	Kruskal-Wallis	
					χ^2	p
İİTB	Düşük	17	3,4471	1,63635	1,227	,541
	Orta	280	3,8825	,72612		
	İyi	26	3,7269	,84074		
KİE	Düşük	17	3,5882	1,72514	2,374	,305
	Orta	280	4,0143	,70854		
	İyi	26	4,0769	,94807		
EDSOİ	Düşük	17	3,3725	1,58501	3,761	,152
	Orta	280	4,0536	,84024		
	İyi	26	3,8141	,85936		
İKİ	Düşük	17	3,6706	1,78177	,778	,678
	Orta	280	4,0557	,81282		
	İyi	26	4,1077	,76154		

Tablo 4.7’de katılımcıların iletişim becerileri ölçeğinden elde ettikleri puanların gelir düzeyi değişkeni açısından karşılaştırması verilmektedir. Kruskal-Wallis testi sonuçları incelendiğinde gelir düzeyi açısından ölçeğin hiçbir alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p < 0,05$).

5. TARTIŞMA ve SONUÇ

Çalışmada yer alan gençlik ve spor il müdürlüğü personelinin iletişim becerileri ölçeğinin ölçekten elde etmiş olduğu puan ortalamasına baktığımızda; Bu göre; iletişim ilkeleri ve temel beceriler (İİTB) alt boyutunda $3.84 \pm .81$, kendini ifade etme (KİE) alt boyutunda $3.99 \pm .81$, etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim (EDSÖİ) alt boyutunda $3.99 \pm .90$, iletişim kurmaya isteklilik (İKİ) alt boyutunda $4.03 \pm .88$ olarak tespit edilmiştir.

Alan yazındaki bulgular ile bir mukayese yapıldığında spor mecrasındaki bireyler ile yapılan çalışmalarda da katılımcıların iletişim beceri düzeylerinin yüksek çıktığı anlaşılmaktadır (130, 131, 132). Sadece Mutlu ve ark. (133) tarafından yapılan araştırmada katılımcıların iletişim beceri düzeylerinin düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Boz ve ark. (134) yapmış olduğu çalışmada, İstanbul Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde görev yapan spor yöneticilerinin iletişim beceri düzeylerinin oldukça yüksek olduğunu ve bunun sebebinin de hepsinin lisans ve üzeri eğitime sahip olduğunu ifade etmiştir.

Benzer çalışmalarda; öğretmen adayları, eğitim yöneticileri, kamu çalışanları ve üniversite öğrencileri üzerinde yapılan araştırmalarda iletişim beceri düzeylerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır (115, 134, 135, 136, 137, 138).

Piji-Küçük (139) yaptığı araştırmada, müzik öğretmeni adaylarının iletişim becerilerinin pozitif yönde olduğunu belirtmiştir. Yalman ve Hamidi (140) çalışmasında yabancı diller de öğrenim gören öğrenciler ile yapılan araştırmaya göre öğrencilerin iletişim becerilerine ilişkin algılarının pozitif yönde olduğu belirtilmiştir. Yıldız (141) ise çalışmasında din görevlisi adaylarının iletişim becerilerinin yüksek olduğu görülmüştür.

Ertan Yılmaz (142) çalışmasında, Gençlik ve Spor Bakanlığında görev yapan gençlik liderlerinin iletişim becerilerinin cinsiyet değişkeni açısından herhangi bir anlamlı farklılığa rastlamadığını belirtmiştir. Azad Mohammed, (143)'in takım ve bireysel sporlarla ilgilenenlere yönelik yapmış olduğu çalışmasında cinsiyet değişkenine göre iletişim becerileri testinin istatistiksel analizi sonucunda anlamlı olmadığı görülmüştür.

Cinsiyet değişkeni açısından yapılan karşılaştırmada gençlik ve spor il müdürlüğü personellerinin iletişim becerilerinde ölçeğin hiçbir alt boyutunda kadın ve erkek katılımcılar arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır

Gülbahçe (44), tarafından eğitim fakóltesi öğrencileri, Dalkılıç (144), tarafından lise öğrencileri, Buğdaycı (145), tarafından antrenörler ve Tekeli (146) tarafından elit sporcularla yapılan çalışmalarda cinsiyet değişkeninin iletişim beceri düzeylerine göre anlamlı farklılıklara rastlanmamıştır.

Pehlivan (120) öğretmen adayları ile yapmış olduğu, Bingöl ve Demir (114) sağlık meslek yüksekokulu öğrencileri ile yapmış olduğu, Yıldırım ve Abakay (147) 'ın hokeyciler ile yaptığı ve Öztürk ve Soytürk (130)'ün yaptığı çalışmalarda, cinsiyet değişkeni açısından farklılık bulunmaması çalışmamızı destekler niteliktedir.

Göksel ve diğerleri (148)'nin spor lisesi öğrencileri ile yapmış olduğu çalışmada iletişim becerilerinin cinsiyet değişkeni açısından farklılaşmadığı ve mevcut araştırmanın cinsiyet değişkeni sonucunu desteklemektedir.

Dilekman ve diğerleri (149) yapmış olduğu çalışmada üniversite öğrencilerinin iletişim becerisi düzeylerinde cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farka rastlamadığı görölmektedir.

Farklı araştırmalarda cinsiyet değişkeni ve iletişim becerisi düzeyi arasında anlamlı bir ilişkinin görölmediğini ortaya koyan araştırmalar bulunmaktadır (44, 120, 148, 149, 150). Aynı şekilde farklı araştırmalar da cinsiyetin iletişim becerisi üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olmadığını ortaya koyan çalışmalar bulunmaktadır (114, 132, 151, 152, 153, 154, 155).

Buna karşın öğrenci, öğretmen, yetişkin ve kamu çalışanları ile yürütölen birçok çalışmada ise bu araştırma sonuçlarının aksine, cinsiyet ile iletişim beceri düzeyi arasında anlamlı bir ilişkinin olduğunu ve kadınların iletişim beceri düzeylerinin erkeklerden daha yüksek olduğu sonucunu ortaya koymaktadır (115, 156, 157, 158, 159, 160).

Farklı araştırmacılar çalışmalarında retmenlerin iletişim becerilerinde cinsiyetleri açısından anlamlı farklar olmadığı, puanlara bakıldığında ise, kadın retmenlerin erkek retmenlere oranla iletişim becerilerine kısmen daha iyi olduğu sonucuna ulaşmışlardır (161, 162, 163).

Aynı Şekilde yapılan bazı çalışmalarda; kadınlarla erkeklerin kadın iletişim beceri duzeylerin farklılaştığı ve erkeklere göre kadınların iletişim becerilerinin daha yüksek olduğu görülmüştür (44, 120, 149, 164, 165, 166, 167).

Akam (168) yaptığı çalışmada öğrencilerin iletişim becerileri cinsiyetleri açısından anlamlı düzeyde farklılaşmaktadır sonucuna ulaşmış ve kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha iyi iletişim becerilerine sahip olduklarını belirtmiştir.

Gaskar ve z Yazıcıoğlu (169) alışmalarında erkek öğrencilere oranla kız öğrencilerin daha düzenli iletişime geçtikleri ve iletişim kurmada başarılı oldukları ifade etmişlerdir. Ele alınan araştırmalarda cinsiyet ile iletişim becerileri arasında anlamlı fark olduğu yönünde ve erkeklere göre kadınların iletişim becerilerinin yüksek olduğu ortaya konulmuştur (23, 136, 137, 170).

Kılıcıl ve ark., (171), araştırmalarında kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre yüksek iletişim becerisine sahip olduğu belirtilmiştir. Yanık (2015) araştırmasında erkek öğrencilere oranla kadın öğrencilerin daha yüksek iletişim becerisi içinde olduklarını ifade etmiştir.

Fakat Karataş (172) adölesanlar üzerine ele aldığı çalışmada, erkeklerin iletişim becerilerinin kadınlardan daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Tozoğlu ve Bayraktar (173) niversitede öğrenim gören öğrencilerden; erkek öğrencilerin iletişim becerilerinin bayan öğrencilerden yüksek olduğunu belirtmiştir.

Medeni durum değişkeni açısından yapılan karşılaştırmada gençlik ve spor il mdrlđđ personellerinin iletişim becerilerinde ölçeğin hiçbir alt boyutunda evli ve bekâr katılımcılar arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir

Bozkurt Bulut (174), Levent (175), Kayhan (176) ve zer'in (177) yaptıkları

çalışmalarda, bu çalışmayı destekleyen bir şekilde sınıf öğretmenlerinin iletişim becerisinin medeni durum değişkeni kapsamında anlamlı farklılığının olmadığı sonucuna ulaştığı gözlemlenmiştir.

Şen ve ark. (178) Hizmet İçi Eğitim Hemşirelerinin İletişim Beceri Düzeyleri ve Kumcağız ve ark. (179) Hemşirelerin İletişim Becerileri üzerine yaptıkları çalışmalarında medeni durum değişkeni açısından anlamlı bir farklılığın olmadığını tespit etmişlerdir.

Yeltekin (180) çevik kuvvette görev yapan polislerin iletişim becerilerinin medeni durum açısından herhangi bir farklılık olmadığını ifade etmiştir. Tam tersi, yapılan farklı bir çalışmada, bekâr polisler göre evli polislerin iletişim becerilerinin daha pozitif olduğu belirtilmiştir (181)

Kösterelioğlu ve Argon (182), Şişman (183) iletişim becerilerinin medeni duruma göre değişmediği sonucuna ulaşmıştır. Korkut (35), Bulut ve Düşmez (184) ise evli ve bekâr olma durumunun iletişim becerileri puanlarında istatistiksel olarak fark olduğunu bulmuşlardır.

Ceylan (185) ve Alakoç (186) ele aldığı çalışmasında okul öncesi öğretmenlerinin medeni durum değişkeni ile iletişim becerileri arasında anlamlılık bulamamıştır. Konuyla alakalı ile yapılan çalışmalarda medeni durum ile iletişim becerileri arasında herhangi anlamlı bir farklılığın olmadığı yönünde sonuçlara ulaşılmıştır (135, 136, 187).

Buna karşın Acar (188) çalışmasında evli olan öğretmenlerin, bekâr olan öğretmenlere göre iletişim beceri düzeylerinin yüksek olduğunu söylerken, sağlıklı ilişkilerde olması gereken en temel unsurlardan birisinin de, insanların konuşma ve dinleme becerisine sahip olması gerektiğini belirtmiştir (189).

Kayhan (176) ve Özer'in (177) yaptığı çalışmalarda, bu çalışmanın aksine evli sınıf öğretmenlerinin iletişim beceri düzeyleri daha yüksek bulunmuştur.

Oyur ve ark. (190) çalışılan ortam ile duygularını ifade etme ve iletişim becerileri ile ilgili ele aldığı çalışma da zihinsel ve duygusal iletişim becerileri açısından evli olan

öğretmenlerin bekâr olanlara göre anlamlı farklılık gösterdiğini ifade etmiştir.

Yaş değişkeni açısından yapılan karşılaştırmada gençlik ve spor il müdürlüğü personellerinin iletişim becerileri incelendiğinde; İİTB, KİE, EDSÖİ alt boyutlarında anlamlı bir farklılaşmanın olduğu tespit edilmiştir. İKİ alt boyutunda ise anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Bu farklılaşmalar; İİTB alt boyutunda 20-30 yaş arası katılımcılar 31 yaş üstü katılımcılardan daha yüksek puan elde ettikleri, KİE alt boyutunda 26-30 yaş arası katılımcılar 31 yaş üstü katılımcılardan daha yüksek puan elde ettikleri, EDSÖİ alt boyutunda 20-30 yaş arası katılımcılar 31 yaş üstü katılımcılardan, 36-40 yaş grubunda olanların 46 yaş üzeri gruptan daha yüksek puan elde ettikleri görülmüştür. Diğer bir ifadeyle küçük yaş gruplarının daha olumlu iletişim becerilerine sahip oldukları söylenebilir.

Karaca (161), Nacar ve Tümkaya (170), Levent (175), yaptıkları çalışmalarda, sınıf öğretmenlerinin yaş değişkenine göre iletişim becerisi ve alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşmıştır. Açikel (191) ortaöğretim kurumlarında yönetici öğretmen iletişimine ilişkin çalışmasında yaş değişkeni açısından, ilişkin algılarında anlamlı farklar olduğunu belirtmiştir. Günbayı (192) öğretmenlerin okul ortamlarındaki iletişim becerilerinde yaş değişkeni açısından, yaşı büyük olan öğretmenlerin iletişim becerilerinin küçük yaş grubundaki öğretmenlere göre daha güçlü olduğunu belirtmiştir.

Farklı araştırmacılar ele aldıkları çalışmalarda yaş değişkeni açısından, farklı spor branşıyla ilgilenen sporcuların iletişim becerilerinin farklılık oluşturmadığı görülmüştür (187, 193, 194, 195, 196).

Şah (197) çalışmasında üniversite öğrencilerinin yaş değişkeni ile iletişim becerisi arasında anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür. Oktay (198) ise, çalışmasında öğretmenlerin yaş değişkeni açısından anlamlı farklılık göstermediğini tespit etmiştir. Yapılan farklı çalışmalarda yaş grupları ve iletişim becerileri arasında herhangi bir anlamlı farklılık olmadığı çalışmaların olduğu görülmektedir (199, 200).

Tepeköylü (117), Tepeköylü ve ark. (131) ise, BESYO öğrencilerinin iletişim becerileri ile ilgili araştırmalarında elde ettiği bulgularda, yaş değişkeninin iletişim becerisi ile anlamlı bir farklılık göstermediği sonucuna ulaşmışlardır. Ulukan (152), spor yapan ve

yapmayan üniversite öğrencilerinin yaş seviyeleri yükseldikçe iletişim becerilerinin de arttığını, fakat öğrencilerin yaş seviyeleri ile iletişim becerisi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığını belirtmektedirler.

Köleşoğlu (201) ilköğretim öğretmenlerinde yaptığı çalışmada, iletişim becerilerinin yaşa göre farklılık göstermediği sonucunu bulmuştur. Gürsun (202) İlköğretim öğretmenleriyle yapılan bir başka çalışmada ise iletişim beceri algılamalarında yaş gruplarına göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Tepeköylü (117) (BESYO) öğrencileri ile yapılan çalışmalarda da benzer sonuçlar bulunmuş, araştırma gruplarının iletişim beceri düzeylerinde herhangi bir anlamlı farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Eğitim durumu değişkeni açısından yapılan karşılaştırmada gençlik ve spor il müdürlüğü personellerinin iletişim becerilerinde; tüm alt boyutlarda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Lise, lisans ve lisansüstü öğrenime sahip olanların ortaokul olanlardan daha yüksek puan elde ettikleri tespit edilmiştir.

Eğitim durumu açısından yapılan araştırmalarda, iletişim beceri düzeyleri arasında anlamlı farklılık olmadığı görülmüştür (135, 136, 187, 194, 196).

Akyön ve ark. (181) çalışmalarında lisansüstü eğitime sahip olan polislerin iletişim becerilerinin daha olumlu olduğunu belirtirken, personelin lisansüstü eğitim yapmalarına destek olunması gerektiğini belirtmişlerdir. Benzer bir çalışmada yüksekokul mezunu olan personellerin iletişim beceri düzeylerinin lise mezunu olan personellere oranla anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirtilmiştir (203).

Mesleki kıdem değişkeni açısından yapılan karşılaştırmada gençlik ve spor il müdürlüğü personellerinin iletişim becerileri incelendiğinde görev süresi değişkeni açısından ölçeğin hiçbir alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir

Yeltekin (180) çalışmasında meslekte çalışma yılı değişkenleri açısından çevik kuvvet polislerinin iletişim becerilerinde farklılık olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Levent (175), Aynı şekilde alan yazında yapılan değişik çalışmalarda farklı branş öğretmenlerinin mesleki kıdem yılı açısından iletişim becerilerine ilişkin algılarında herhangi bir

farklılığa rastlanılmadığı sonucuna ulaşılmıştır (174, 185, 186, 204, 205, 206, 207, 208).

Yapılan çalışmalarda, bu çalışmanın aksine mesleki kıdem değişkeninin sınıf öğretmenlerinin iletişim becerilerine dair analizlerde anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir (170, 176, 209, 210).

Kumcağız ve ark. (179) tarafından sağlık çalışanları ile yapılan bir araştırmada da 20 yıl ve üzerinde çalışma deneyimine sahip personelin iletişim beceri düzeyinin diğerlerinden daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu noktada uzun yıllar çalışmakla birlikte mesleki tecrübelerin artması, iletişim becerilerini gelişmesi ve uygun ve sağlıklı iletişim kanallarının öğrenilmesi ve pekiştirilmesinin etkili olduğu söylenebilir.

Tepeköylü-Öztürk ve Soytürk (131) ve Yurttakal Bulut (211), tarafından benzer ve farklı örneklerde yapılan çalışmalarda mesleki çalışma süresinin iletişim beceri düzeyine etki eden önemli bir unsur olduğu ifade edilmiştir. Diğer taraftan Kumcağız ve ark. (179) hemşireler üzerinde yaptıkları çalışmada meslekte çalışma süresi fazla olan hemşirelerin iletişim beceri düzeylerinin daha yüksek olduğunu belirtirken, Ceylan (212) göreve yeni başlayan öğretmenler ile meslekte 20 yıldır çalışan sınıf öğretmenlerinin iletişim becerisi açısından en iyi performansa sahip olduğunu raporlamıştır. Köroğlu (203) Emniyet personeli ile yapılan bir diğer çalışmada meslekte 0-5 ve 21 ve üzeri yıldır çalışan personelin iletişim beceri düzeyleri diğerlerine göre daha yüksek bulunmuştur.

Levent (175), Nacar (213) araştırmalarında öğretmenlerin iletişim becerileri ile mesleki kıdem yılları arasında farklılık olduğunu belirtmişlerdir. Atabey ve Tezel Şahin (214) okul öncesi öğretmenlerinin ailelerle olan ilişkilerine karşı bakış açılarını incelediği araştırmasında; hizmet süresi değişkeni arasındaki farkın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu saptarken, 1- 5 yıl arasında görev yapan öğretmenler ile 16 yıl ve üzerinde görev yapan öğretmenlerin lehine olduğunu belirtmiştir. Kıldan (215) görev yapılan hizmet süresinin arttıkça ve çocuklarla birlikte zaman geçirme beraberinde iletişim becerilerini olumlu yönde etkilediği sonucuna ulaşmıştır.

Ayrıca Bulut (216) okul öncesi öğretmenleri üzerinde yapmış olduğu araştırmada mesleki hizmet yılı fazla olan öğretmenlerin iletişim becerilerinin de daha yüksek

olduğu yönünde görüş ifade etmiştir. Yılmaz (217) ise yaptığı çalışmada mesleğinin ilk beş yılında olan ortaokul öğretmenlerinin iletişim becerilerinin daha kıdemli olan öğretmenlerden daha zayıf düzeyde olduğu sonucuna ulaşmıştır. Avanoğlu (162) ise, mesleğinin ilk beş yılında olan ilk ve ortaokul öğretmenlerinin iletişimde en yüksek puanlara sahip oldukları sonucuna ulaşmıştır.

Kayhan (76), kıdem azalması ile iletişim becerisinin yükseldiğini, Nacar ve Tümkaya (170) ise kıdem artması ile iletişim beceri düzeyinin yükseldiğini ileri sürmüştür. Görüldüğü gibi, farklı örneklerden farklı sonuçların ortaya çıkması, mesleki kıdem değişkeninin iletişim becerisi üzerinde etkisini tartışmaya açmaktadır. Bu tip durumlarda, konuya ilişkin meta analiz çalışmaların önemi görülmektedir.

Gelir düzeyi değişkeni açısından yapılan karşılaştırmada gençlik ve spor il müdürlüğü personellerinin iletişim becerileri incelendiğinde gelir düzeyi açısından ölçeğin hiçbir alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir

Gülüm (187) ele aldığı çalışmada gelir durumu düzeyi ile iletişim becerileri arasında anlamlı farklılık olmadığını ifade etmişlerdir. Özdemir (218) çalışmasında kadın futbolcularda aylık gelir durumları açısından iletişim düzeylerinin farklılaşmadığı saptanmıştır. Fakat alan yazında yapılan çalışmalara baktığımızda; öğretmen adaylarının iletişim becerileri ile ailenin aylık gelir düzeyine göre anlamlı farklılık göstermediğı sonucuna ulaşan çalışmalar (131) olduğu, buna karşın, anlamlı bir farklılığın olduğu çalışmalarda yer almaktadır (199).

Sonuç olarak; gençlik ve spor il müdürlüğü personellerin iletişim becerileri ölçeği alt boyutlarında ortalamanın üstünde puan elde ettikleri görülmüştür, dolayısıyla olumlu iletişim becerilerine sahip oldukları söylenebilir. Cinsiyet, medeni durum, mesleki kıdem ve gelir düzeyleri açısından gruplar arasında bir farklılık görülmezken, yaş değişkeni açısından, küçük yaş gruplarının (20-30) daha olumlu iletişim becerilerine sahip oldukları, eğitim durumu açısından lise, lisans ve lisansüstü öğrenime sahip olanların ortaokul olanlardan daha yüksek puan elde ettikleri tespit edilmiştir.

Öneriler;

Öncelikle, araştırmanın farklı il müdürlüklerinde görev yapmakta olan personele uygulanabilir.

İller arasında uygulama yapılarak karşılaştırma yapılabilir.

Yapılan araştırma, Gaziantep gençlik ve spor il müdürlüğü'nde görev yapan personeller ile sınırlıdır. Çeşitli kurumlarda görev yapan personellerle de benzer çalışmalar yapılarak karşılaştırma yapılabilir.

İletişim becerilerinin daha fazla gelişmesine yönelik etkinlikler ve çalışmalar yapılabilir. İletişimsel becerilerin artırılması yönünde, mesleğe başlarken ve meslek içi seminerlerin daha fazla gerçekleştirilmesi görev yapan personellerin iletişim becerilerini olumlu yönde etkileyeceği düşünülmektedir.

İletişim konusunun bütün meslek dallarında görev yapan personellere de yapılması kurumlarda kalitenin artması ve insan ilişkilerinde olumlu sonuçların alınması açısından fayda sağlayabilir.

Eğitim düzeyinin artması ile birlikte iletişim becerileri de geliştiği için, görev yapan personellerin lisansüstü eğitime yönlendirilerek iletişim becerilerinin geliştirilmesi için çalışmalar yapılabilir.

6.KAYNAKLAR

1. Gürüz D, Temel-Eğimli A. Kişilerarası iletişim, bilgiler-etkiler-engeller. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık. 2011.
2. Cinahgir-Çankaya Z. (2011). Kişilerarası İlişkiler ve İletişimde Dinleme. Âlim Kaya (Ed.) Kişilerarası İlişkiler ve Etkili İletişim, Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık. 2011.
3. Özer B. Öğretmenlik Mesleği. (Editör: Fatih Töremen). Eğitim Bilimine Giriş. (2. Basım). İstanbul: İdeal Kültür ve Yayıncılık. 2010.
4. Çağdaş A. Anne-Baba-Çocuk İletişimi (3. Basım). Ankara: Eğiten Kitabevi. 2015.
5. Gürüz D, Eğimli A. İletişim Becerileri Anlamak – Anlatmak – Anlaşmak. Ankara: Nobel Yayıncılık. 2018.
6. Arabacı N, Ömeroğlu E. 48-72 aylık çocuğa sahip anne-babaların çocukları ile iletişimlerinde bazı değişkenler açısından incelemesi. Selçuk üniversitesi sosyal bilimler enstitüsü dergisi, 2013;30(3):41-53.
7. Eroğlu E, Ataizi M, Yüksel A., Yüksel H. Etkili İletişim Teknikleri. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları. 2013.
8. Vural ZA. Kurum Kültürü ve Örgütsel İletişim. İstanbul: İletişim Yayınları. 2003.
9. Türkyılmaz S. İlkokul Müdürlerinin İletişim Becerilerinin Sınıf Öğretmenlerinin Motivasyonlarına Etkisinin İncelenmesi. 2018, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 96 sayfa, Konya, (Yrd. Doç. Dr. Beyhan Nazlı Koçbeker).
10. Gürses Y. Eğitim Örgütlerinde Yöneticilerin Etkili İletişim Kurma Becerilerinin Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma (Kütahya Merkez İlçe Örneği). 2006, Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 195 sayfa, Kütahya, (Yrd. Doç. Dr. Abdullah Yılmaz).
11. Karcıoğlu F, Aykanat Z. Örgüt iklimi ve örgütsel iletişim: Ardahan üniversitesi ve karamanoğlu mehmet bey üniversitesi arasında karşılaştırmalı bir inceleme. International journal of socialscience, 2012;5(7):421-436.
12. Şahin L, Güçlü F. Genel olarak hizmet içi eğitim: ülker şirketler topluluğu hizmet içi eğitim süreci ve uygulamaları. Sosyal siyaset konferansları dergisi, 2010;1(59): 217-270.
13. Metin H. Empatik iletişim ve yönetim. Gazi üniversitesi iletişim fakültesi iletişim

- kuram ve araştırma dergisi, 2011;11(32):177-203.
- 14.Erol N. Dört ve Beş Yıldızlı Otel İşletmelerinde Örgüt İçi İletişim Düzeyini Belirlemeye Yönelik Bir Uygulama: Ankara Örneği. 2006, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 153 sayfa, Bolu, (Yrd. Doç. Dr. Said Kınır).
 - 15.Eroğlu F. Davranış Bilimleri (Cilt 4). İstanbul: Beta Yayınevi. 1998.
 - 16.Telman N, Ünsal P. İnsan İlişkilerinde İletişim. İstanbul: Epsilon Yayıncılık. 2005.
 17. Çamdereli M. İletişime Giriş (İkinci Baskı). İstanbul: DEM Yayınları. 2015.
 18. Çağlar İ, Kılıç S. Eğitim Fakülteleri İçin Genel İletişim (2.Basım). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık. 2011.
 - 19.Yavuzer H. Çocuk Eğitimi El Kitabı. (28. Basım). İstanbul: Remzi Kitabevi. 2012.
 - 20.Yüksel, H. İletişimin Tanımı ve Temel Bileşenleri. (Editör: Uğur Demiray). Etkili İletişim (5.Basım). Ankara: Pegem Akademi. 2012.
 - 21.Fidan M. İletişim Kurmak İstiyorum. Konya: Tablet Kitabevi. 2009.
 - 22.Atan A. Aile İletişim Becerileri Psikoeğitim Programının Ebeveynlerin İletişim Becerilerine, Çift Uyumuna, Evlilik Doyumuna ve 5-6 Yaş Çocuklarının Sosyal Duygusal Uyumuna Etkisi. 2016, Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 124 sayfa, Denizli, (Doç. Dr. Mustafa Buluş).
 23. Korkut F. İletişim becerilerini değerlendirme ölçeğinin geliştirilmesi: güvenilirlik ve geçerlik çalışması. Türk psikolojik ve danışma ve rehberlik dergisi, 1996;2(7):18-23.
 - 24.Yüksel- Şahin F. Grupla İletişim Becerileri Eğitiminin Üniversite Öğrencilerinin İletişim Becerileri Düzeyine Etkisi. 1997, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Ankara.
 - 25.Deniz İ. İletişim Becerileri Eğitiminin İlköğretim 8. Sınıf Öğrencilerinin İletişim Becerisi Düzeylerine Etkisi. 2003, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 118 sayfa, Ankara, (Yrd. Doç. Dr. Gürsen Topses).
 26. Korkut F. Yetişkinlere yönelik iletişim becerileri semineri, Hacettepe üniversitesi eğitim bilimleri dergisi. 2005;28(2):143-149.
 - 27.Karahan FT, Sardoğan ME, Güven ÇM, Özkamalı E, Dicle AN. İnsan ilişkileri ve iletişim dersi'nin öğretmen adaylarının çatışma çözme ve empatik beceri düzeylerine etkisi. Eurasian journal of educational research, 2006;23(3):127-136.
 - 28.Akgün R, Uluocak G. Evlilikte etkili iletişim ve problem çözme: Bir toplum merkezindeki kadınlarla gerçekleştirilen grup çalışması. Aile ve toplum,

- 2010;11(23):11-32.
- 29.Duran Ş, Hamamcı Z. Evlilik öncesi ilişki geliştirme programının romantik ilişkiler yaşayan üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri ve çatışma iletişim tarzları üzerine etkisinin incelenmesi. Aile ve toplum eğitim, kültür ve araştırma dergisi, 2010;6(23), 87-99.
- 30.Akgöz E, Sezgin M. Genel İletişim. Ankara: Gazi Yayınları, 2009, s.27, 38.
- 31.Tutar H. Örgüt Kültürü. Ankara: Detay Yayıncılık, 2017, 7, 14, 23.
- 32.Tutar H, Yılmaz MK, Eroğlu Ö. Genel ve Teknik İletişim Kavram, Türler, Teknolojik Gelişmeler (Yedinci Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2017, 15.
- 33.Okan C. İletişim Üzerine Polis Dergisi. Ankara: Emniyet Genel Müdürlüğü Basımevi, 2003;37:79.
- 34.Kaypak Ş. İnsan İlişkileri ve İletişim Sorunları. Hatay Polis Dergisi, 2001;4.
- 35.Korkut F. Okul Temelli Önleyici Rehberlik ve Psikolojik Danışma. Ankara: Anı Yayıncılık; 2004. 125- 127.
- 36.McNeill C, Shattell M, Rossen E, Barlett R. Relationship skills building with older adults. Jnurs educ. 2008;47:269-71.
- 37.Dewey J. Demokrasi ve Eğitim: Eğitim felsefesine giriş. New York: MacMillan. 1916.
- 38.Adair J. Etkili İletişim. (çev. Ö. Çolakoğlu). (4. Baskı.) İstanbul: Babıâli Kültür Yayıncılığı. 2013.
- 39.Cüceloğlu D. İnsan ve Davranışı. İstanbul: Remzi Kitabevi. 2007.
- 40.Çilenti K. Eğitim Teknolojisi ve Öğretim. Ankara: Kadioğlu Matbaası. 1984.
- 41.Cüceloğlu D. Keşkesiz Bir Yaşam İçin İletişim (22.Basım). İstanbul: Remzi Kitabevi. 2005.
- 42.Eroğlu E. Etkili İletişim ve Doğru Anlamak. Eroğlu E, Yüksel H. (Ed.). Etkili İletişim Teknikleri (2-20). (3. Baskı). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi. 2015.
- 43.Elkatmış M, Ünal E. Sınıf öğretmenleri adaylarının iletişim beceri düzeylerine yönelik bir çalışma. Trakya üniversitesi sosyal bilimler dergisi, 2014;16(1): 98-112.
- 44.Gülbahçe Ö. (2010). K.K. Eğitim fakültesi öğrencilerinin iletişim becerilerinin incelenmesi. Beden eğitimi ve spor bilimleri dergisi, 2010;12(2):12-22.
- 45.Temizkan M. İletişim Süreci ve İletişim Becerileri. F. Temizyürek, İ. Erdem, M. Temizkan (Ed.). Konuşma Eğitimi ve Sözlü Anlatım İçinde (s. 2-16). Ankara: Pegem Akademi. 2013.

- 46.Selanik Ay T. Etkili iletişim becerileri açısından eğitimciler. The journal of academic social science studies, 2015;41(1):367-381.
- 47.Demir G. (2013). Kişilerarası İletişimde Duygu Yönetiminin Rolü: Öğretmen-Öğrenci İletişimi Üzerine Bir Araştırma. 2013, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 84 sayfa, İstanbul, (Doç. Dr. Gözde Yılmaz).
- 48.Güçlü N. İletişim, Ankara: Nobel Yayınları. 2001.
- 49.Kaya A. Kişiler Arası İlişkiler ve Etkili İletişim. Ankara: Pegem Akademi. 2016.
- 50.Myers E, Myers T. The Dynamics of Human Communication Mc.Graw-Hill Company, 16. Edition, New York. 1992.
- 51.Fielding M. Effective communication in organisations. Cape Town: Juta Academic Lansdowne. 2006.
- 52.Güven B. İletişim türleri. Güven, B. (Ed.), Etkili İletişim, Ankara: Pegem Akademi Yayınları, 2013;9.
- 53.Yüksel AH. İletişimin Tanımı ve Temel Bileşenleri. U. Demiray (Ed.), Etkili İletişim içinde. (7.Baskı). Ankara: Pegem Akademi. 2014.
- 54.Koçel T. İşletme Yöneticiliği(11. Baskı). İstanbul: Arıkan Basım Yayım. 2007.
- 55.Gökçe O. İletişim Bilimine Giriş. 3.Baskı. Ankara: Turhan Kitapevi. 1998.
- 56.Özkan M. İnsan, İletişim ve Dil. İstanbul: Akademik Kitaplar. 2010.
- 57.Özgüven İE. Ailede İletişim ve Yaşam. Ankara: PDREM Yayınları. 2010.
- 58.Fiske J. İletişim Çalışmalarına Giriş. Çev: Süleyman İrvan. 1.Basım. Ankara: Ark Basım. 1996.
- 59.MEGEP. Halkla İlişkiler ve Organizasyon Hizmetleri Grup İletişimi. Ankara: Millî Eğitim Bakanlığı. 2011.
- 60.Lunenburg FC, Ornstein AC. Educational Administration Concepts and Practice. 2nd Edition. California: Wadsworth Publishing Company. 1991.
- 61.Şahin F. Lider-Üye Etkileşimi ile işten ayrılma niyeti arasındaki ilişki üzerinde cinsiyetin etkisi. Akademik bakış dergisi, 2011;11(2):277-288.
- 62.Alemdar K, Erdoğan İ. Başlangıcından Günümüze İletişim Kuram ve Araştırmaları. 1.Baskı. Ankara: MY Yayınları. 1998.
- 63.Zıllıoğlu M. İletişim nedir? İstanbul: Cem Yayınları. 2010.
- 64.Ünal S, Ada S. Sınıf Yönetimi. İstanbul: Marmara Üniversitesi. 2003.
- 65.Aksungur G. Türkçe Öğretmenlerinin Sınıf İçi Etkili İletişim Becerileri Algılarının İncelenmesi. 2018, Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek

- Lisans Tezi, 118 sayfa, Kırşehir, (Yrd. Doç. Dr. Bahadır Gülbahar).
- 66.Tutar H, Yılmaz MK, Eroğlu Ö. Genel ve Teknik İletişim Kavram, Türler, Teknolojik Gelişmeler (Yedinci Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık. 2017.
- 67.İşık M. İletişim ve Etik. Konya: Eğitim Yayınları. 2013.
- 68.Güney S. Örgütsel Davranış. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım. 2011.
- 69.Finset A, Piccolo DL. Nonverbal clinical contexts. Ed. Michela Rimondini. Communication in Cognitive Behavioral Therapy, London: Springer Media. 2010.
- 70.Kılıçaslan E. İletişim Kurma Becerileri. Edirne : Paradigma. 2013.
- 71.Sancar Tokmak H, Yanpar Yelken T, Yavuz Konokman G. Pre-service Teachers' perceptions on development of their IMD competencies through TPACK-based activities. Educational technology society, 2013;16(2):243-256.
- 72.Acar NV. İnsan İlişkileri ve İletişim. Ankara: Nobel. 2015.
- 73.Sabuncuoğlu Z, Tüz M. Örgütsel Psikoloji. Bursa: Alfa Basımevi. 2008.
- 74.Küçük M. İletişim. İzlem Vural. (Ed.), Yazılı iletişim. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık. 2012.
- 75.Güney S. Örgütsel Davranış. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım. 2011.
- 76.Tutar H. Örgüt Kültürü. Ankara: Detay Yayıncılık. 2017.
- 77.Topaloğlu M, Koç H. Büro Yönetimi. Ankara: Seçkin Yayınevi: 2002.
- 78.Arı R, Üre Ö, Yılmaz H. Gelişim ve Öğrenme Psikolojisi. Eğitimin Psikolojik Temelleri. (2. Baskı). Konya: Mikro Basım-Yayım. 1999.
- 79.Ergin A. Eğitimde Etkili İletişim (6.Basım).Ankara: Anı Yayıncılık. 2012.
- 80.Kılıç H. Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin İletişim Becerilerinin Belirlenmesi Ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. 2013, Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 108 sayfa, Elazığ, (Doç. Dr. Zafer Çakmak).
- 81.İlal E. İletişim, Yıgımsal İletişim Araçları ve Toplum, Kavramlar, Kurumlar, Kuramlar. İstanbul: Der Yayınları. 1998.
- 82.İplikçi Güler, H. İletişimde temel modeller ve kitle iletişim modelleri. Sosyal ve beşeri bilimler dergisi, 2015;7(2):16-24.
- 83.Telman N, Ünsal P. İnsan İlişkilerinde İletişim. İstanbul: Epsilon Yayıncılık. 2005.
- 84.Çakmak V, Aktan E. Öğretmen öğrenci iletişiminin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. Elektronik sosyal bilimler dergisi, 2016;15(56):83-97.
- 85.Çubukçu H. Kişilerarası iletişimde devingenlik: Yeni bir iletişim modeline doğru. Hacettepe üniversitesi edebiyat fakültesi dergisi, 2006;23(1):75-87.

- 86.Lazar J. İletişim Bilimi, (Çev: Cengiz Anık), Ankara: Vadi Yayınlar. 2009.
- 87.McQuil D, Windahl S. İletişim Modelleri Kitle İletişim Çalışmalarında, Ankara: İmge Kitabevi. 1997.
- 88.Hargie O, Dickson D. Skilled İnterpersonal Communication: Research, Theory and Praticce (4th. ed.). London: Routledge Publishing. 2004.
- 89.Cihangir Z. Kişilerarası İletişimde Dinleme Becerisi. Ankara: Nobel Basımevi. 2004.
- 90.Gürgen, H. Örgütlerde İletişim Kalitesi. (1.Baskı). Dergâh Yayınları, Yayın İstanbul. 1997.
- 91.Üstün B, Akgün E, Partlak N. Hemşirelikte İletişim Becerileri Öğretimi. İzmir: Okullar Yayınevi. 2005.
- 92.Mckay M, Davis M, Fanning P. İletişim Becerileri (Çeviren: Ö. Gelbal). Ankara: HYB Basım Yayım. 2012.
- 93.Yılmaz E. Önce İnsan, Önce İletişim: Bilgi Ve Belge Yöneticileri İçin Halkla İlişkiler (2. Baskı). Ankara: Palme Yayınevi. 2018.
- 94.Zıllıoğlu M, Yüksel AH. İletişim Bilgisi. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Web-Ofset Tesisleri. 2004.
- 95.Üstünel G. Etkili İletişim Becerileri ve Beden Dili. 2011, Namık Kemal Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 115 sayfa, Tekirdağ, (Prof. Dr. Aydın Gürel).
- 96.Silkü HA. Halkla İlişkiler Açısından İletişim Becerileri ve Liderlik. 2008, Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, 401 sayfa, İzmir, (Prof. Dr. Füsun Kocabaş).
- 97.Arıkan M. Nitelikli İnsan. İstanbul: Bilge Yayıncılık. 2005.
- 98.Yüksel E. İletişim Kuramlarına giriş, (Ed. Y.Erkan). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları. 2013.
- 99.Ekici MK. İletişim. Ankara: Savaş Kitap ve Yayınevi. 2013.
- 100.Alkan V. İletişim Türleri. (Bülent Güven. (Ed.)) Etkili İletişim, Ankara: Pegem Akademi. 2013.
- 101.Dökmen ZY. Toplumsal Cinsiyet: Sosyal Psikolojik Açıklamalar. İstanbul: Remzi Kitabevi. 2015.
- 102.Atan A. Aile İletişim Becerileri Psiko Eğitim Programının Ebeveynlerin İletişim Becerilerine, Çift Uyumuna, Evlilik Doyumuna ve 5-6 Yaş Çocukların Sosyal Duygusal Uyumuna Etkisi. 2016, Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 124 sayfa, Denizli, (Doç. Dr. Mustafa Buluş).

103. Robbins SP, Decenzo AN, Coulter M. Yönetimin Esasları. Çev. Ed. (Öğüt, A). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık. 2013.
104. Robbins SP, Judge T. Essentials of Organizational Behavior. Boston: Pearson. 2012.
105. Aziz A. İletişime Giriş. İstanbul: Hiperlink Yayınları. 2012.
106. Bridge B. Okulda İletişim. İstanbul: Beyaz Yayınları. 2003.
107. Gençlik ve Spor Bakanlığı. Gençlik ve Spor Bakanlığının teşkilat ve görevleri hakkında kanun hükmünde kararname. Resmi Gazete: 27958; 1079-1090, 2011.
108. Yalçınkaya A. (2019). Gençlik ve Spor İl Müdürlüklerinde Görev Yapan Yöneticilerin Öğrenilmiş Çaresizlikleri Psikolojik Sözleşmeleri ve Örgütsel Öğrenme Düzeylerinin İncelenmesi. 2019, Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 131 sayfa, Kayseri, (Doç. Dr. Ziya Bahadır).
109. pgm.gsb.gov.tr. Gençlik ve spor bakanlığının taşra teşkilatının kuruluşu, görevleri, çalışma usul ve esasları hakkında yönerge, 2019.
110. Dilber F, Akhan O. Öğretmen adaylarının iletişim becerileri düzeylerinin incelenmesi. Avrasya uluslararası araştırmalar dergisi, 2012;7(17):473-493.
111. Milli M, Yağcı U. Öğretmen adaylarının iletişim becerilerinin incelenmesi. Abant izzet baysal üniversitesi eğitim fakültesi dergisi, 2017;17(1):1-2.
112. Korkut OF, Bugay A. İletişim becerileri ölçeği'nin geliştirilmesi: geçerlik ve güvenilirlik çalışması. Mersin üniversitesi eğitim fakültesi dergisi, 2014;10(2):51-64.
113. Çuhadar C, Özgür H, Akgün F, Gündüz Ş. Öğretmen adaylarının iletişim becerileri ve iletişimci biçimleri. Ahi evran üniversitesi kırşehir eğitim fakültesi dergisi, 2014;15 (1):295-311.
114. Bingöl B, Demir A. Amasya sağlık yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerileri. Göztepe tıp dergisi, 2011;26, 152.
115. Çetinkaya Z. Türkçe öğretmen adaylarının iletişim becerilerine ilişkin görüşlerinin belirlenmesi. Kastamonu eğitim dergisi, 2011;19(2):567-576.
116. Dülger E, Atalar AD. Üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerinin değişkenlere göre incelenmesi. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2018;19(2):98-114.
117. Tepeköylü Ö. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (BESYO) Öğrencilerinin İletişim Becerisi Algılarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. 2007, Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 133

- sayfa, Manisa, (Prof. Dr. Hatice Çamlıyer).
118. Yılmaz B. (2007). Üniversite ğrencilerinin Kişilerarası İletişim Becerileri ve Bağlanma Stilleri Arasındaki İlişki. 2007, Muğla Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 113 sayfa, Muğla, (Yrd. Doç. Dr. Atılgan Erözkan).
 119. Erözkan A, Yılmaz B. Üniversite öğrencilerinde yalnızlığın yordayıcıları. 15. Ulusal eğitim bilimleri kongresi, Muğla üniversitesi, Muğla. 2016.
 120. Baykara Pehlivan K. Öğretmen adaylarının iletişim becerisi algıları üzerine bir çalışma. İlköğretim online, 2005;4(2):17-23.
 121. Onursal AM. Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının İletişim ve Problem Çözme Becerilerine İlişkin Görüşleri. 2004, Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 93 sayfa, İzmir, (Yrd. Doç. Dr. Ersin Altıparmak).
 122. Lawley JJ, Moore J, Smajic A. Effective communication between preservice and cooperating teachers. The new educator, 2014;10(1):153-162.
 123. Frymier AB. Students' classroom communication effectiveness. Communication Quarterly, 2005;53(1):197-212.
 124. Barry E, Robb S, Burrows G. Communication skills training and patient's satisfaction. Health communication, 1992;4(2):155-170.
 125. Rees C, Sheard C. Evaluating first-year medical students' attitudes to learning communication skills before and after a communication skills course. Medical teacher, 2003;25(3):302-307.
 126. Lonie JM, Alemam R, Dhing C, Mihm D. Assessing pharmacy student self-reported empathic tendencies. Am J Pharm Educ, 2005;69(1):198-203.
 127. Loy KJ. Effective Teacher Communication Skills and Teacher Quality. 2006, (Doktora Tezi). Colombus: Ohio State University.
 128. Lee L, Lee T, Township T. Investigating soft skills for success in the workforce: perceptions of elementary school teachers. International Review of social sciences and humanities, 2011;1(2):140-149.
 129. Hoon TS, Nasaruddin NFBM, Singh P. Communication Skills among Different Classroom Management Styles Teachers. *Asian Journal of University Education*, 2017;13(1):67-78.
 130. Öztürk ÖT, Soytürk M. Beden eğitimi, müzik, resim/görsel sanatlar öğretmenlerinin iletişim becerilerinin incelenmesi. Ahi evran üniversitesi kırşehir eğitim fakültesi dergisi, 2015;16(3):39-50.

131. Tepeköylü Ö, Soytürk M, Çamlıyer H. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu (Besyo) öğrencilerinin iletişim becerisi algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Beden eğitimi ve spor bilimleri dergisi*, 2009;7(3):115-124.
132. Özşaker M. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerisi ve benlik saygılarının değerlendirilmesi. *International Journal of new trends in arts sports and science education*, 2013;2(3):29-39.
133. Mutlu OT, Şentürk HE, Zorba E. Üniversite öğrencisi tenisçilerde empatik eğilim ve iletişim becerisi. *International journal of science culture and sport*. 2014;129-37.
134. Boz C, Biçer T, Serter K, Kara KE, Şentuna M. Spor yöneticilerinin iletişim beceri düzeylerinin iş görenlerin motivasyonu üzerine etkisi. *Manas sosyal araştırmalar dergisi*, 2021;10(1):492-502.
135. Çelik M. İstanbul İli Arnavutköy İlçesindeki Ortaöğretim Kurumlarında Görev Yapan Yöneticilerin İletişim Becerilerinin Öğretmen Motivasyonları ve Akademik Tükenmişlikleri Üzerine Etkisi. 2013, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 116 sayfa, İstanbul, (Prof. Dr. Adil Çağlar).
136. Serttaş A, Tanyıldızı Nİ. Kamu iç denetçilerinin iletişim becerilerinin incelenmesi. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2019;18(3):966-989.
137. Arslan A. Sağlık hizmetleri meslek yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerileri ve öz-yeterlik algılarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *On dokuz mayıs üniversitesi eğitim fakültesi dergisi*, 2019;38(1):146-173.
138. Yanık M. Spor türü ve diğer bazı değişkenlerin beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin iletişim beceri düzeylerine etkisi. *International Journal of human sciences*, 2015;12(2):1366-1376.
139. Piji-Küçük D. Müzik öğretmenliği anabilim dalı öğrencilerinin iletişim ve problem çözme becerileri. *Gazi eğitim fakültesi dergisi (GEFAD)*, 2012;32(1):33-54.
140. Yalman M, Hamidi NB. Yabancı dil öğretmen adaylarının iletişim becerileri ile ilgili görüşlerinin değerlendirilmesi. *Turkish studies*, 2014;9(8):853-863.
141. Yıldız Y, Kurtuldu K. Müzik öğretmeni adaylarının iletişim becerilerinin incelenmesi. *Karadeniz teknik üniversitesi örneği. Route educational and social science journal*, 2016;3(3):208-217.

142. Ertan Yılmaz S. Gençlik ve Spor Bakanlığında Görev Yapan Gençlik Liderlerinin Empatik Eğilimleri, İletişim Becerileri İle Problem Çözme Becerilerinin Bazı Değişkenlere Göre Araştırılması. 2021, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 108 sayfa, Van, (Dr. Öğr. Üyesi Zekiye Özkan).
143. Azad Mohammed A. Takım Sporları ve Bireysel Sporlar İle İlgilenen Bireylerin Stres Algılarının ve İletişim Becerilerinin İncelenmesi. 2019, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 97 sayfa, Van, (Dr. Öğr. Üyesi Zekiye Özkan).
144. Dalkılıç M. Lise Öğrencilerinin Ana- Baba Ve Ergen İlişkilerinde Algıladıkları Problem Çözme Ve İletişim Becerilerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. 2006, Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 160 sayfa, İzmir, (Yrd. Doç. Dr. Ilgın Başaran).
145. Buğdaycı, S. Antrenörlerin İletişim Becerileri İle Öz Yeterliliklerinin İncelenmesi. 2018, Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, 87 sayfa, Konya, (Doç. Dr. Hayri Demir).
146. Tekeli Ö. Elit Düzlemsel Kadın ve Erkek Voleybolcular İle Basketbolcuların İletişimle İfade Edilmesi. 2018, Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 61 sayfa, Balıkesir, (Doç. Dr. Fahri Akçakoyun).
147. Yıldırım A, Abakay U. Hokeycilerin iletişim becerileri ve saldırganlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. İnönü üniversitesi, beden eğitimi ve spor bilimleri dergisi, 2015;2(1):17-28.
148. Göksel AG, Caz Ç, Yazıcı ÖF, Pala A. Spor lisesi öğrencilerinin iletişim becerilerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. Uluslararası sosyal araştırmalar dergisi, 2016;9(44):1440-1445.
149. Dilekmen M, Başçı Z, Bektaş F. İletişim fakültesi öğrencilerinin iletişim becerileri. Atatürk üniversitesi sosyal bilimler enstitüsü dergisi, 2008;12(2):223-231.
150. Akdağcık Y, Mamak H. The effect of communication skills on team and individual sports. Turkish journal of sport and exercise, 2016;18(3):73-77.
151. Çevik DB. Müzik öğretmeni adaylarının iletişim becerileri. Gazi university journal of gazi educational faculty (GUJGEF), 2011;31(1):1-13.
152. Ulukan H. İletişim Becerilerinin Takım ve Bireysel Sporculara Olan Etkisi. 2012, Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 86 sayfa, Karaman (Yrd. Doç. Dr. Hasan Şahan).

153. Bulut BN. İlköğretim sınıf öğretmenlerinin iletişim becerilerine ilişkin algılarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. Türk eğitim bilimleri dergisi, 2004;2(4):443-452.
154. Çicek G. Spor yapan ve yapmayan yetişkin bireylerin iletişim becerileri düzeylerinin karşılaştırılması. Turkish studies, 2018;13(19):835-842.
155. İmamoğlu O, Yamaner F, Yamaner E. Takım ve bireysel spor yapanlarda iletişim becerileri algısı. V. Uluslararası insan, toplum ve spor bilimleri sempozyumu özet kitabı. 2019; 23-25 mart, s.80, Antalya.
156. Tan Ç, Tan S. Öğretmen adaylarının iletişim becerileri ile sınıf yönetme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. e-Kafkas eğitim araştırmaları dergisi, 2016;3(1):1-14.
157. Aydın E, Çelik A, Baş M. Beden eğitimi öğretmen adaylarının iletişim düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. Uluslararası stratejik ve sosyal araştırmalar dergisi (SSAD), 2007;1(1):25-34.
158. Koç B, Kılıç Y, Gül A. Üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri ile kişilerarası problem çözme becerileri arasındaki ilişki. Uluslararası Türkçe edebiyat kültür eğitim (TEKE) dergisi, 2015;4(1):369-390.
159. Karatekin K, Sönmez ÖF, Kuş Z. İlköğretim öğrencilerinin iletişim düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. Turkish studies, 2012;7(31):1695-1708.
160. Arıcı İ, Angın YN. İlahiyat fakültesi öğrencilerinin iletişim beceri düzeyleri. Amasya üniversitesi ilahiyat fakültesi dergisi, 2017;4(8):199-219.
161. Karaca E. Öğretmenlerin İletişim Becerileri İle Politik Becerileri Arasındaki İlişki. 2018, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 94 sayfa, İstanbul, (Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Özgenel).
162. Avanoğlu E. Öğretmenlerin İletişim Becerileri İle Moralleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. 2018, Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 144 sayfa, Kastamonu, (Doç. Dr. Ergün Recepoğlu).
163. Küpeli, E. Ortaokul Öğretmenlerinin İletişim Becerileri İle Öz Yeterlik Algıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. 2019, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 100 sayfa, Kahramanmaraş, (Doç. Dr. Serkan Ünsal).
164. Saracaloğlu AS, Özkütük N, Silkü A. Üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri. X. Ulusal eğitim bilimleri kongresi (Sözlü Bildiri), 2001, Bolu.

165. Çiftçi S, Taşkaya S. Sınıf öğretmeni adaylarının öz yeterlik ve iletişim becerileri arasındaki ilişki. *Education sciences*, 2010;5(3):921-928.
166. Yılmaz İ, Çimen Z. Beden eğitimi öğretmen adaylarının iletişim beceri düzeyleri. *Atatürk üniversitesi beden eğitimi ve spor bilimleri dergisi*, 2008;10(3):3-14.
167. Elkatmış M, Ünal E. Sınıf öğretmenleri adaylarının iletişim beceri düzeylerine yönelik bir çalışma. *Trakya üniversitesi sosyal bilimler dergisi*, 2014;16(1): 98-112.
168. Akçam A. Ortaokul Öğrencilerinin İletişim Becerileri Ve Türkçe Dersine Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. 2019, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 116 sayfa, Kırşehir, (Doç. Dr. Mustafa Türkyılmaz).
169. Gaskar S, Özyazıcıoğlu N. Anadolu sağlık meslek lisesi öğrencilerinin iletişim becerileri. *Güncel pediatri*, 2014;12(1):20-25.
170. Nacar FS. Tümkiye S. Sınıf öğretmenlerinin iletişim ve kişilerarası problem çözme becerilerinin incelenmesi. *İlköğretim online*, 2011;10(2):493-511.
171. Kılıçgil E, Bilir P, Özdiç Ö, Eroğlu K, Eroğlu B. İki farklı üniversitenin beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerilerinin değerlendirilmesi. *Spormetre beden eğitimi ve spor bilimleri dergisi*, 2009;7(1):19-28.
172. Karataş İ. Adölesan İnsanların İletişim Becerilerinin İncelenmesi. 2015, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 53 sayfa, Konya, (Doç. Dr. Yalçın Kaya).
173. Tozoglu E, Bayraktar G, Effects of sports on communication skills: a research on teachercandidates. *Research on humanities and social sciences*, 2014;4(2):68-74.
174. Bulut Bozkurt N. İlköğretim sınıf öğretmenlerinin iletişim becerilerine ilişkin algılarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Türk eğitim bilimleri dergisi*, 2003;2(4):443- 452.
175. Levent, B. (2011). Sınıf Öğretmenlerinin Kişilik Özelliklerinin iletişim Becerilerine Etkisi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 257 sayfa, Konya, (Doç. Dr. Hüseyin Izgar).
176. Kayhan N. Öğretmenlerin İletişim Becerileri İle Çatışma Yönetimi Stratejileri Arasındaki İlişki (Gaziantep İli Örneği). 2014, Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 148 sayfa, Kahramanmaraş, (Doç. Dr. Mehmet Karakuş).

177. Özer AR. Öğretmenlerde Sosyal Kaygı Düzeyi Ve İletişim Becerilerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. 2017, Nişantaşı Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 90 sayfa, İstanbul, (Yrd. Doç. Dr. Selçuk Aslan).
178. Şen TH, Taşkın Yılmaz F, Pekşen Ünüvar Ö. Levels of communication skills of service education nurses. Journal of psychiatric nursing, 2013;4(1):13-20.
179. Kumcağız H, Yılmaz M, Çelik SB, Avcı İA. Hemşirelerin iletişim becerileri: Samsun ili örneği. Dicle tıp dergisi, 2011;38(1):
180. Yeltekin, A. (2020). Spor Müsabakalarında Görev Alan Çevik Kuvvet Personelinin İletişim Becerilerinin İncelenmesi. Gaziantep Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 62 sayfa, Gaziantep (Doç. Dr. Uğur Abakay).
181. Akyön FV, Tükel Türk ŞA, Aydın A. Polislerin etkili iletişime yönelik görüşleri: edirne ili örneği. Electronic journal of vocational colleges, 2015;14. Bürokon Özel Sayısı, 359-377.
182. Kösterelioğlu M, Argon T. "Okul Yöneticilerinin iletişim sürecindeki etkililiğine ilişkin öğretmen algıları". Ahi evran üniversitesi eğitim fakültesi dergisi, 2010;11(1):1-17.
183. Şişman B. İletişim Becerileri İle Yetişkinlerdeki Bağlanma Biçimlerinin Psikopatoloji Belirtileri Arasındaki İlişki. 2016, Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 140 sayfa, İstanbul, (Prof. Dr. Kerem Doksat).
184. Bulut H, Düşmez İ. Öğretmenlerin empatik eğilim becerilerinin demografik ve mesleki değişkenler bakımından karşılaştırılması. Iğdır üniversitesi sosyal bilimler dergisi, 2014;5(1):105-115.
185. Ceylan EA. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocuk Sevme Düzeyleri İle İletişim Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. 2017, Aksaray Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 137 sayfa, Aksaray, (Yrd. Doç. Dr. Didem Kılıç Mocan).
186. Alakoç D. Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Görev Yapan Öğretmenlerin İletişim ve Problem Çözme Becerilerinin Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi. 2005, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 319 sayfa, Konya, (Yrd. Doç. Dr. Ali İhsan Turcan).
187. Gülüm R. Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenlerinin İletişim Becerileri İle Mesleki Tutum Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (Erzurum İli Örneği). 2019,

- Atatürk Üniversitesi, Kış Sporları Ve Spor Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 112 sayfa, Erzurum, (Doç. Dr. Mehmet Ertuğrul Öztürk).
188. Acar Ş. Okul Öncesi Öğretmenlerin İletişim Becerileri Ve Empatik Eğilimlerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. 2019, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, 151 sayfa, Konya, (Dr. Öğr. Üyesi AYSEL Çağdaş).
189. Canel AN. Evlilik ve Aile Hayatı. İstanbul: Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı. 2012.
190. Oyur E, Mercan N, Şaylan O, Buran AÇ. İş ortamında duyguları ifade etme ve iletişim becerileri üzerine bir araştırma. Organizasyon ve yönetim bilimleri dergisi, 2012;4(1):97-106.
191. Açikel G. Ortaöğretimde Yönetici Öğretmenleri Liselerde Yöneticiler Ve Öğretmenler Arasında İletişim. 2010, Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 100 sayfa, İstanbul, (Yrd. Doç. Dr. Ali Temel).
192. Günbayı İ. Okullarda bir yönetim süreci olarak iletişim, kuram ve uygulamada eğitim bilimleri, 2007;7(2).
193. Akyol P. Farklı fakültelerdeki öğrencilerin iletişim becerilerinin karşılaştırılması. Spor eğitim dergisi, 2019;3(3):71- 77.
194. Atalay A. Doğu anadolu bölgesinde çalışan gençlik hizmetleri ve spor il müdürlüğü personelinin iletişim becerileri. İnsan ve toplum bilimleri araştırmaları dergisi, 2018;7(1):494-513.
195. Karademir T, Türkçapar Ü. Bireysel ve takım sporcularında iletişim becerilerinin incelenmesi. Journal of physical education and sport sciences, 2016;18(4):67-80.
196. Sert A. Kamu ve Özel Okul Öncesi Eğitim Kurumu Yöneticilerinin İletişim Becerilerinin İncelenmesi. 2018, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 102 sayfa, İstanbul, (Prof. Dr. Ömer Özyılmaz).
197. Şah N. Üniversite Öğrencilerinin İletişim Becerileri İle Akademik Öz Yeterlikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. 2013, Gaziantep Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 111 sayfa, Gaziantep, (Yrd. Doç. Dr. Sevilay Şahin).
198. Oktay H. İlköğretim Okullarında Görev Yapan Yöneticiler ve Öğretmenler Arasındaki İletişimde Yöneticiden Kaynaklanan Engeller. 2008, Yeditepe

- Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 140 sayfa, İstanbul, (Prof. Dr. Semra Ünal).
199. Kılıçoğlu, G, Gedik H, Akhan, NE. Sosyal Bilgiler öğretmen adaylarının iletişim becerilerinin değerlendirilmesi. 2nd International Conference on New Trends in Education and Their Implications, 2011;27-29 April: Antalya, 1243-1251.
200. Acar V. Öğretmen Adaylarının İletişim Becerileri. 2009, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 86 sayfa, Burdur, (Yrd. Doç. Dr. Hülya Şahin).
201. Köleşoğlu G. İlköğretim Öğretmenlerinin Liderlik Özellikleri İle İletişim Becerileri Arasındaki İlişki (İstanbul İli Beyoğlu İlköğretim Okullarında Bir Uygulama). 2009, Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 154 sayfa, İstanbul, (Yrd. Doç. Dr. Sefer Gümüş).
202. Gürsun Y. İlköğretim Okul Müdürlerinin Öğretmenler Tarafından Algılanan Öğretimsel Liderlik Rollerini İle İletişim Tarzları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (Kartal İlçesi Örneği). 2007, Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek lisan Tezi, 175 sayfa, İstanbul, (Prof. Dr. Canan Çetin).
203. Köroğlu M. Emniyet Teşkilatı Emniyet Hizmetleri Sınıfı Personelinin İletişim Becerilerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. 2006, On dokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 112 sayfa, Samsun, (Danışman Müge Yılmaz).
204. Çevik Karatekin K. Okul Öncesi Öğretmenlerinin iletişim Becerileri ile Sınıf Yönetimi Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. 2018, Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 112 sayfa, İstanbul, (Prof. Dr. Gülden Uyanık Balat).
205. Ata A. Öğretmen-Çocuk İletişim Becerileri ve Öz Yeterlik İnançlarını Etkileyen Faktörler: Okul Öncesi Öğretmenleri Üzerine Bir Araştırma. 2015, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 169 sayfa, Ankara. (Yrd. Doç. Dr. Hasibe Özlen Demircan).
206. Erdem AR, Okul Ö. Sınıf öğretmenlerinin öğrencilerle iletişim becerileri. Çağdaş yönetim bilimleri dergisi, 2015;2(1):1-8.
207. Gömleksiz MN, Serhatlıoğlu B. Okul öncesi öğretmenlerinin öz-yeterlik inançlarına ilişkin görüşleri. Turkish studies, 2013;8(7):201-221.
208. Tezel Ş, Kandır A, Can-Yaşar M, Yazıcı E. Okul öncesi öğretmenlerin iletişim becerilerinin bazı değişkenler yönünden incelenmesi. International refereed

209. Aküzüm C, Gültekin SÖ. Sınıf öğretmenlerinin iletişim becerileri ile sınıf yönetimi becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Electronic journal of education sciences*, 2017;6(12):88-107.
210. Özgök D. Sınıf Öğretmenlerinin Birlikte Çalışma Düzeyleri ve İletişim Becerilerinin İncelenmesi. 2019, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 70 sayfa, Konya, (Doç. Dr. Sabahattin Çiftçi).
211. Yurttakal BY. Isparta İli Öğretmen ve Yöneticilerinin İletişim Sorunlarını Algılama Düzeyleri ve Bu Algılarıyla Bazı Kişisel Değişkenler Arasındaki İlişki. 1998, Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 85 sayfa, İzmir, (Yrd. Doç. Dr. Ali Aksu).
212. Ceylan G. Öğretmen – Öğrenci Etkileşiminin Sınıf Atmosferine Etkisi (Aksaray İl Örneği). 2007, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 89 sayfa, Konya, (Yrd. Doç. Dr. Önder Pilten).
213. Nacar FS. Sınıf Öğretmenlerinin İletişim ve Kişilerarası Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi. 2010, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 150 sayfa, Adana, (Doç. Dr. Songül Tümkaya).
214. Atabay D, Tezel Şahin F. Okul öncesi eğitim öğretmenlerinin demografik özelliklerine göre ailelerle olan iletişim ve işbirliğine bakış açılarının incelenmesi. *Türkiye sosyal araştırmalar dergisi*, 2009;13(1):9-28.
215. Kıldan AO. Öğretmen çocuk ilişkilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Buca eğitim fakültesi dergisi*, 2011;30(1):103-120.
216. Bulut RC. Ortaokulda Görev Yapan Öğretmenlerin İletişim Becerileri İle Örgütsel Sınızm Düzeyleri Arasındaki İlişki. 2019, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 119 sayfa, (Dr. Öğr. Üyesi Hatice Kadioğlu Ateş).
217. Yılmaz N. Okul Öncesi Öğretmenlerinin İletişim Becerileri, Problem Çözme Becerileri ve Empatik Eğilim Düzeyleri. 2011, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 127 sayfa, Muğla, (Yrd. Doç. Dr. Sabahattin Deniz).
218. Özdemir N. Kadın Voleybol Ve Futbolcularda İletişim Becerileri ve Saldırganlık Düzeylerinin İncelenmesi. 2014, Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri

Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 84 sayfa, Gaziantep, (Yrd. Doç. Dr. Uğur Abakay).

EKLER

EK 1. KİŞİSEL BİLGİ FORMU

Değerli Arkadaşlar,

Yapılan bu görüşme “Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde Çalışan Personellerin İletişim Becerilerinin İncelenmesi ”amacı ile yapılan bilimsel bir çalışmadır. Araştırma sırasında sizden alınan bilgiler araştırmacıda gizli kalacak ve toplanan veriler yalnızca bilimsel amaçla kullanılacaktır. Ankette bulunan sorulara vereceğiniz yanıtların doğruluğu, araştırmanın niteliği açısından oldukça önemlidir. Bu nedenle ankette bulunan sorulara doğru yanıt vermenizi rica eder, katkılarınız için şimdiden teşekkür ederim.

Tuba AKALIN

Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı

Yaş:

Cinsiyet:

Medeni Durum:

Eğitim Durumunuz: Ortaokul () Lise () Ön lisans () Lisans ()

Lisansüstü ()

Meslekte Çalışma Yılı: 1–5 Yıl (), 6–10 Yıl (), 11–15 Yıl (), 16–
20 Yıl (), 20 Yıdan Fazla ()

Gelir Düzeyi: İyi () Orta () Kötü ()

EK 2. İLETİŞİM BECERİLERİNİ DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ (İBDÖ)

	Değerli Arkadaşlar, Bu ölçek iletişimle ilgili bazı özelliklerimizi ölçmeye yöneliktir. Aşağıda sunulan ifadeleri, o ifadelerle ilgili genelde nasıl olduğunuzu düşünerek okuyunuz. İlişkilerimizdeki özelliklerimiz elbette kimle, hangi koşullarda, ne zaman ilişkide bulunduğumuza bağlı olarak farklılıklar göstermektedir. O nedenle ifadeleri genelde gösterdiğiniz tepkilere göre değerlendiriniz. Değerlendirmenizi: 5 – Her zaman, 4-Sıklıkla, 3 – Bazen, 2 – Nadiren, 1 – Hiçbir Zaman olmak üzere derecelendirdikten sonra uygun yere (X) koyarak belirtiniz. Hiçbir ifadeyi boş bırakmamanız sonuçları daha sağlıklı değerlendirilmesine yarayacaktır.	Hiçbir zaman	Nadiren	Bazen	Sıklıkla	Her zaman
1	İnsanları oldukları gibi kabul ederim.	1	2	3	4	5
2	Düşüncelerimi istediğim zaman anlaşılır biçimde ifade edebilirim.	1	2	3	4	5
3	Başkalarını önyargısız dinlerim.	1	2	3	4	5
4	Yaşadığım olaylardaki duygularımı sözlerimle ve beden dilimle başkalarına iletebilirim.	1	2	3	4	5
5	Karşımdakini dinlerken anlamadığım bir ayrıntı olduğunda konunun açığa kavuşması için sorular sorarım.	1	2	3	4	5
6	Birisi ile iletişim içindeyken sakin bir ses tonuyla konuşurum.	1	2	3	4	5
7	İnsanlara yakın ilgi duyarım.	1	2	3	4	5
8	Diğer insanlarla kolaylıkla sohbet başlatabilirim.	1	2	3	4	5
9	İlişkide bulunduğum kişilerin anlatmak istediklerini dinlemek için onlara zaman ayırırım.	1	2	3	4	5
10	Konuşurken söylediklerimle beden dilimin uyuşmasına dikkat ederim.	1	2	3	4	5
11	Birini dinlerken ne karşılık vereceğimden çok onun ne demek istediğini anlamaya çalışırım.	1	2	3	4	5
12	Konuşmaları dinlerken, içerikle yüz ifadesinin ya da beden duruşunun uyumuna dikkat ederim.	1	2	3	4	5
13	Benimle herhangi bir konuda konuşmayı istemeyen birisini konuşmaya zorlamam.	1	2	3	4	5
14	Başkalarına içtenlikle iltifat ederim.	1	2	3	4	5
15	Başkaları konuşurken yanıt vermeden önce onların sözlerini bitirmelerini beklerim.	1	2	3	4	5
16	Birileriyle konuşurken onları rahatsız edebilecek kadar yakınlıklarında olmamaya özen gösteririm.	1	2	3	4	5
17	Duygularımı rahatlıkla dile getirebilirim.	1	2	3	4	5
18	Birisini dinlerken söylenenlerin altında yatan duyguları anlayabilirim.	1	2	3	4	5
19	Yüz yüze olmasak da konuştuğum kişinin duygusunu ses tonundan anlayabilirim.	1	2	3	4	5
20	Düşüncelerimi sözel olarak ifade edebilirim.	1	2	3	4	5
21	Birisiyle konuşurken ona yanıt vermeden önce onu doğru anlayıp anlamadığımı yoklarım.	1	2	3	4	5
22	Yazışırken seçilen sözcüklerin de önemli olduğunu aklımda tutarım.	1	2	3	4	5
23	Karşımdakini dinlerken onu anladığımı uygun bir dille ifade ederim.	1	2	3	4	5
24	Birisine bir öneride bulunmadan önce, onun öneri vermeme isteyip istemediğine dikkat ederim.	1	2	3	4	5
25	Eğer karşımdakinin işine yarayacaksa yaşadığım benzer deneyimleri onunla paylaşıyorum.	1	2	3	4	5

ÖZGEÇMİŞ

1994 yılında Şanlıurfa'nın Halfeti İlçesinde doğdum. ilkokul ve Ortaokulu Argıl ilköğretim okulunda tamamladım. 2008 yılında Gaziantep' e yerleşerek Hacı Sani Konukoğlu Lisesinde lise hayatıma başlayıp 2011 yılında mezun oldum. 2012 yılında Gaziantep Üniversitesi Beden eğitimi ve spor yüksekokulu, Spor Yöneticiliği Bölümünü kazandım. 2016 yılında mezun oldum. Spor Yöneticiliği Bölümü okurken 2014 yılında çift ana daldan antrenörlük kazandım ve 2017 yılında antrenörlük mezunu oldum. 2016 yılında formasyon olarak eğitim hayatıma devam ettim. Aynı zamanda bu yıl içerisinde Gaziantep Büyükşehir Belediyesi Spor Şubede işe başladım. 2019 yılında Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı Gaziantep Gençlik ve Spor İl Müdürlüğüne Spor Eğitim Uzmanı olarak atandım ve hala işime devam etmekteyim. 2020 yılında Gaziantep Üniversitesi'nde Yüksek Lisans eğitimime başladım.